

ഒ റ ട ഓ ബ യ ഓ .

മുൻ ര വി ഞ .

മുഖ ത്രി

മങ്ങാ ഡിനാതു മേ ദേവി മനോജംഗിമനോരഹാ
യം മഹ്യപനിഷദ്ദി സംവിൽ വരം സൗമയി രതഃ .

— — —

രസനിത്രം നോ.

(എ)

സംഗ്രഹണാദരഹായ സാമ്രാത്രത്തിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തെ അഥ
റിഞ്ഞംസപദിജ്ഞാന സഘ്നപദാരാധരാട ഇടയിൽത്തന്നെന കാവ്യസപദ്രു
പരത്ത സുംബാധിച്ചു മതദേഹദാർ അനൈക്കുണ്ട് .
“രഭനീഡാത്മപ്രതിപാദകദ്ധിജ്ഞാനഃ കാവ്യം” എന്നു
രസഗംഗാധരകാരൻ നിവൃച്ഛിച്ചിജ്ഞാനം . “തീതി
ദാത്മാകാവ്യസ്യം” എന്ന വാമഹാചാഞ്ചൽ പിചുരിജ്ഞാ
നം . “വക്രൂക്രതികാവ്യജിവിതം” എന്നു വക്രൂ
ക്രാജ്ഞിവിതകാരൻ സിലുംനർജ്ജിജ്ഞാനം . “കാവ്യസ്വദത്മാദ്ദപനിഃ”
എന്നു ധനികികാരാം സ്ഥാപിജ്ഞാനം . “തദ്ദേശാശ്വാശാശ്വാത്മം
സമുണ്ണാവനലംകുതി ഷുനഃ ക്രാഫി” എന്നാം “അദ്ദേശംഗംഗാ
വായകാവ്യമലകാഞ്ഞരലംകുതിം രസാന്വിതം” എന്നാം ദ്രക്കം ദംരോ
ശാസ്ത്രകാഞ്ഞാം . കാരോ വിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാണ് . “ഈ

കൂടംസാത്മകംകാവും” എന്ന സഖ്യദാനം കയ്യേറലെ സമ തിച്ചിരിക്കുന്നു.

ങ്ങ മനസ്സുശ്രീരഥ്തിന് കടകക്കണ്ണലംപ്രംരണണംപാ എപ്പു കംരമേം അപ്രകാരം, രസാത്മകമായ കാവുശ്രീരഥ്തിനു (വാഴു ത്തിനു) ഒരു മോട്ടി വക്രത്വാർ മാത്രമേ ഉപമാളിലക്കാരന്മാർക്ക് സംബന്ധിച്ചു. മാധുന്നുംഡിഇനാദൈഹക്കെട്ട്, ശൈഘ്ന്യംഡിക്കും ഒരുവന്നും ആത്മരവിനെ എന്നവോലെ, കാവുംതൊവരയ രസത്തെ അത്രുതു തുഷ്ടമാക്കിത്തിക്കും. ഈ വക്ര സംഗതിക്കും അധുനികന്മാർക്ക് അതുവാ ഗാഗാനദൈഹയിത്തിന്നിട്ടുണ്ട്. എക്കിലും റീതിസജ്ജംഡയ കവനക്കിട കുറം സഹിതുന്നേരംബന്ധലത്തെ ഇപ്പോൾ ഭഞ്ചിപ്പിക്കാതിക്കുണ്ടുണ്ട്. ഈ ഒരു പോഷത്തിനു ഈ നിത്രവണക്കത്താവുതന്നെ പലപ്പോൾ ഭാഗംകുംയിത്തിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പരമാത്മം സസക്കാച്ചം സമതിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കുവിയണ്ണപ്രാത്മിത്പത്തിന്നും ഫലമായി കാവുജീവനായ രസത്തിന്നും സപ്രത്യുഖണ്ണാനും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കാവുജീമ്മാണ്ണത്തിനു കൈവയ്ക്കുംഡേബംശാണ് കവിത ഭഞ്ചിച്ചുവെറക്കുന്നത്. കവനകലാകാരുക്കുന്നും, കാവുശ്രീവണക്കത്തിക്കുള്ളം രസത്തിന്നും ഒരു സാമാന്യജ്ഞത്താനും സമ്പാദിച്ചേരു തീരു. രസത്തിന്നും സപ്രത്യുഖം, വിഭാഗം, അവാന്തരവിഭാഗങ്ങൾ, ഭാരേ രംഗത്തിനും ഇള വിഭാവം, അനുഭാവം, സ്ഥായിഭാവം, സഖ്യാരി ഇത്തുകളുടെ സപ്രഭാവം, രസഭംഗകരജൈം ദേശങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പല കംജ്ഞ ഷൈഡം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചും മാത്രമേ ഈ സാമാന്യജ്ഞത്താനും സിലിക്കുയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പുറത്തെ വിശയങ്ങളുടെ മുഖ്യാംഗങ്ങൾ ഇവിടെ നിത്രവണംചെയ്യാനാരംഭിക്കുന്നത്.

വിഭാവനാനാഭാവനവ്യക്തിസ്ഥാനവാരിണാതമാ

രസതാമേക്കിരത്രുംഡിസ്യായിഭാവസ്ഥുചതസം.

വിഭാവം, അനുഭാവം, സഖ്യാരി ഇത്തുകളാൽ സ്വഭാവം സ്ഥാപിരുമായ രത്രാഡിച്ചിത്തുത്തിവിഭാവങ്ങമാണ് സംഭവയന്നും ഒരു തൃപ്തിശൈഖ്യളിൽ ത്രംഗാരാഡിരാശമായി പരിഞ്ഞാഡിക്കുന്നത്. തൃപ്തി നാശനു പാഠലുണ്ണിവിഭാവം വാസ്തുവത്തിലുണ്ണാക്കാനു നാശക?

ചിക്കളിലാബന്നകിലും കാലുംത്തമഴിട്ടെട ഭാവനാവിശ്വാസംകൊണ്ടോ അതുകൂടും സഹാദയന്നാരിലും ഉണ്ടായിത്തീരനും. ഈ സംഗതി മ ചൊരാറിടത്തു സ്ഥിരമായി വിവരിക്കുപ്പെട്ടു. “വിഭാവംഘുംനാഡാവം ഞു സാത്പികാവുചിച്ചാരിണഃ” എന്നിൽപ്പിനെ സാത്പികങ്ങളും യേ ഒവരുംകൂട്ടി രസാധകത്പരമണ്ണനാണ് ചിലക്കെട അഭിപ്രാ യം. പക്ഷേ അവ അരന്നാഡാവരുംകൂടിൽ അന്തംഡിവിച്ചുതുകളാകയാൽ വേറെ എടുത്തു വരുത്തേണ്ടതായ അവയ്ക്കും കാണണമില്ല. “രംസപ്രതി തിയുണ്ടാകുന്നു” എന്ന വരായുന്നതിനു “ചോറു വെള്ളുനു” എന്ന വരായുന്നതുപോലെ അതും ഗ്രമിച്ചാൽ മതി. വാസ്തുവത്തിൽ അ രിയാണ് വെള്ളുനു; അത് ചോരായിത്തീരനു കൈ പ്രത്രേകവും പാരതെത പുരന്തരിച്ചു് അക്കുനെനു പ്രവഹമില്ലെന്നവേണ്ടുള്ളൂ. ഈ പ്രകാരംതന്നെ രത്രാജിസ്ഥായിഭാവരുംകൂട്ടെട ചവ്യംനാവസ്ഥയെ ആസ്ഥുമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് “രംസപ്രതിതി” എന്ന പ്രവഹമില്ലെന്ന തേ. രസത്തെ വിഷയികരിച്ചു് കൈ പ്രത്രേകബോധമുണ്ടാവുകയ ശ്രൂനു താഴും. ഈ സംഗതിഭേദങ്ങൾിലും പലേ മതഭേദങ്ങളും ദേശി. അവയുടെയും സ്വദുലമായ കരിവുണ്ടാവുന്നതു പ്രതിതന്നുണ്ടു് ശരത്രാവർത്തമായിരിക്കും. മുൻപരഞ്ഞെ വിഭാവാദികളിട്ടെട സപ്രവ അഞ്ചാനം, ഈ മതഭേദങ്ങളും താഴുംജുമണ്ണാത്തിനു വളരെ സ ധാരമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് വിഭാവാദികളുംതന്നെന്ന ഇവിടെ ആസ്ഥുമായി വിവരിക്കാം.

കാമണ്ണാനുമകാഞ്ചാണിനമകാരിണിയാതിച്ച

രത്രാദേശസ്ഥായിനോഡോകെതാനിചേനാട്ടുകർപ്പഭ്യം:

വിഭാവാദരന്നാഡാവാസ്തുക്കര്മ്മന്തവ്യചിച്ചാരിണഃ

എന്നാണ് നിശ്ചയം. ആലംബനം, ഉദ്ദീപനം ത്രഞ്ഞെനു കു രണ്ടുണ്ടാണ് രണ്ടുവിധം. അവയ്ക്കിനാപ്രവരമാനുവദമായ രത്രാജിച്ചി തപ്പുത്തിവിശ്വേഷം യാതൊരു പ്രക്രിയയെ ആലംബനിച്ചു (ആഗ്രഹി ച്ച്) ഉത്തവില്ലെന്നവോ അരോ (ആവുക്കാരി) ആലംബനം. ഇപ്പോൾ ഉത്തവിച്ചതിനുശേഷം എത്തെത്തു വസ്തുക്കൂടും അ ചിത്തപ്പുത്തിനു ഉച്ചീപനണ്ണം. കംമിന്റാഡിക്കും അ ലംബനങ്ങളും ചാന്ത്രംദയംദിക്കും ഉച്ചീപനങ്ങളുമാണെന്നും ചുക്ക

கூ. ரத்ராஜிக்குடை அதுவிட்டாவத்தின் செல்லும் காலிக்கானையும், வாசிக்கானையும், மாண்பிடி நானை உள்ளாருள்ள ஹெஸ்தாவிலே ஸ்தா ஓட்டால் ஒவிடை “காஞ்சனை” என்ற பூவமலிழ்ஜீப்புடன்னது. ரத்ராஜிக்குடை உலோவாங்காஞ்சனை காஞ்சனைக்குடை யடிதிப்பு திரிழ்ஜீ ஸமாயிக்குடாலும் நிலைக்கு நிஃஷ்டாப்பிக்கப்படவென்ற ஸமக்கு விகரம். ஒப்புருத்த காரணக்காஞ்சு ஸமக்காஞ்சிக்கை குத்தமான விடங் வா, அங்கோவா, பூதிசாரி (ஸ்தாரி) என்னிடையென் நிழஞ்சிலை வகை. வாஸ்காஞ்சுவள் லக்ஷ்மி கீட்களை ரத்ராஜிசிற்காஞ்சுத்திரி கை விடாவாங் செழுந்து (அதுபாலேங்குமாக்கின்திக்கை) விடங் வா அந்தக்காஞ்சுத்துவை அங்கேவிசுயமாக்கின்திக்கை அங்கோவா. ரத்ராஜிக்கை விழேஷிஞ்சு ஸநாயர்ப்புக்கை பை பூத்துவும் நிலை விக்கைப்பூத்துக்கை.

உங்குலம் காங்காங்காங்காப்பஞ்சமிடாவங்புக்காஶயாங்

லோகையிக்காஞ்சு பங்கூருக்காவைக்காபுங்காந்துநயா:

விழேஷாங்காலிழுவேங்கா பங்கேநாவுப்பிசாரிளா:

ஸ்மாயிக்கு ஸஹாநித்தாங்காங்காலூபாலாஜுவுவாரியை

யேதுபக்குத்துமாயாதிஸ்மாயிக்காங்காந்துத்தம்:

உபதுக்குதுநாஷ்டுநிதேதமதாவுப்பிசாரிளா:

இனாலும் புமாளை சுதாமலை இங் பாதை திகமானதை கூ ஸாக்கிக்குடான். வகிதாபிக்கை அதுலங்குதீ ஜாதமாயி, வா வகேங்குருவாக்கிக்குடால் உலிழ்ஜுமாயி, நிழஞ்சாங்கிக்குடால் யடிதிழ்ஜீ கீதுதமாக்கை ரத்ராஜிசிற்காஞ்சுமங்கை ரூபம் ஏனாலும் தீ ஒட்டூபும் ஸ்தாஞ்சுவைப்பூ. பில உடாங்காங்காந்துக்குடி பூங்கி கூளிழ்ஜீங்.

“ சென்னாந்தாக்காந்திகாந்தை! கட்கிரங்காயாங்கிழ்ஜுங்காந்தைத்தை..

நாங்காந்தைவதூகைக்குலைத்தை! விஷமிழ்ஜீ நாங்காந்தைவிழ்ஜீங் ”

புமாளையாகிவண்ணப்பாபிகொடக்குத்துக்கித்தப்புங்காங்கரம்

ஙாங்காந்தைவதாக்காந்தைஞ்சிக்கூலைமாஞ்சிக்குதித்தைவப்பூ ”

(நாட்காலம்.)

മുദ്ദയായ നായികയെ സമാദ്ദേശംചെയ്യുന്നതിനു ഉണ്ടുക്ക നായ നായകൻറെ പ്രസ്തിയും നായികയുടെ ഒപ്പോഴത്തെ നിവാ യുമാണ് കവി ഇവിടെ വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. നായികാനായകമാർ രണ്ടുവേരിലുമുള്ള അതിരെ പോഷിപ്പിയ്ക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ഒരു കാല്യമംഗൾ തും പാല്ലും. നായികാനിഷ്ഠയായ രതിയ്ക്കുന്ന ശത്രു പംബനവും അഞ്ചാളിടെ സരണ്സാങ്കിയും സുചീരുമണംവും ഉച്ചിപ നാദഭൂതം രോഹാണ്മം മുതലായവ അനന്തരവാദാളം ലജ്ജ പ്രഭിച്ചാരിയു മാണം. നായകനിഷ്ഠയായ രതിയ്ക്കും നായിക ആലപംബനവും അഞ്ചാളി ടെ ഡോഡാവിശേഷം ഉച്ചിപനവും സരണ്സാങ്കിയും സുചീരുമണ യും അനന്തരവാദാളം അന്തുകളാൽ പ്രതിക്രിയാനമായ ഒഴംഗുക്കും പ്രഭിച്ചാരിയുമാകാശ. ഇപ്പുകാരം ഇവരിലുള്ള റത്തി ഏതാദുഃഖങ്ങളു കാഞ്ഞിക്കുന്ന വഴിപോരല അനിയുന്ന സമൂഹത്തായും പ്രഥമാജന കൂടി പ്രകാശിയ്ക്കുന്ന ശ്രദ്ധാരാധാരണാസ്വാദമാക്കുന്ന ചൗമാന്നറം അവരന്തരവില്ലെന്നും. നായകനും നായികക്കും ഒരു പ്രക്രിയ മാത്രം ആലപംബനവാം ഉണ്ടാകുന്ന രതിയും സംസ്ഥാനയാണ്.

“പോവാനിനിത്രിട്ടക്കൈമരുചരായുംനാനിയിടന്തുനിഡയും—

രിവാച്ചിനാകണ്ടവോപുതിയതാണിരിതിയെന്നിപ്പിനൊ

• ആവാമാക്കിയിട്ടുന്നാതുതുടരുകയുള്ളിൽക്കാട്ടുന്നതൻ.

ജിവാധാരകളേബരംകിട്ടിട്ടുപ്പോൾക്കിച്ചുംരാംവം.

കണ്ണംപ്രഥമനോക്കിനാനേകിലുമരികിലണ്ണന്തിട്ടവാൻമാറ്റുമോത്തും—
രകാണാണ്ടുപ്പാളിരിപ്പുകിലുമത്രവിജനാമ്മാനമാണെന്നകിലുംതാൻ
ഉണ്ണായിട്ടില്ലെന്നില്ലയാണുലയതിനാൽനാഞ്ചിട്ടിപ്പിൽത്തുള്ളും
തണ്ണാരവ്യത്തിടവിശ്വാസത്തുവരുത്തുന്നുംചത്രഗാഡംപുണ്ണും.”

ഇതിൽ ശ്രൂമദ്ദാത്മന്ത്രാലൈ നായിക ആലപംബനവും അഭാത്തുപ ഓഷണവും മറ്റും ഉട്ടിപ്പാശളം കിട്ടകിട്ടപ്പും അനന്തരവാദാളം പ്രതിക്രിയാമായ ഷണ്മം പ്രഭിച്ചാരിയും, പ്രിതിയപ്രത്യാഖ്യാനിൽ നായകൻ ശത്രു പംബനവും പിജനാസ്ത്വം ഉദ്ദീപനവും നെബിടിപ്പ് ശശംകാവവും പ്രതീയമാനമായ ആദിവശം പ്രഭിച്ചാരിയും ആശാനം. ഇപ്പുംതന്ത്ര വിഭാവാദികൾ ദശ്യചതുരൂപ്യന്നയാണ് രീസന്തബന്ധംവിച്ചു കാരണങ്ങളായിത്തീരുന്നത്. അപ്പുംതന്ത്ര തുണ്ണാരണാംജാനുഃഖ്യാനായ

എ. ഈ സംഗതിക്കെ കൊള്ളി വിശദപ്പെട്ടതാം. കലാലാൻറെ ചക്രവർത്തി കോളം ഒട്ടോപ്പുതിങ്ങൾ കാരണങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അവ ജീവിക്കേണ്ടതും അനുഭവാനും അവയിൽ കൊലിനോ തന്നെ ജീവ ഉടൻതെ അനുപ്പിജ്ഞവാൻ ശ്രദ്ധിയില്ല. കഴിക്കു, മുള, സുഞ്ചകാനതം ഇവയോ തിരുന്നെന്നും പ്രഭേദകം പ്രഭേദകം കാരണങ്ങൾ ഇണ്ട്. കനിന് മഹാരാജിനെ അതിനുശ്ചിക്കേണ്ട എന്ന താംപ്രാംബം. ഇതുപോലെ റസത്തിനു വിഭാവാദികൾ കാരണമാം പ്രഭേദകകാരണ അജ്ഞാല്ലു. ഇന്നിനു റസങ്ങൾക്കു, വിഭാവാദികൾക്കു ഇന്നിനുവരെന്നു നിന്നു യമമില്ല. ഒരു വ്യാപ്താന്തര കാണ്ണബന്ധം ഭിക്ഷക്കൾക്കു ദേവവും വീം നംകംഡിംബമാം അതിനെ മുന്നു കാണാതെവക്കു വിസ്തൃതവും അതു വല്ലവരെയും ഉച്ചവിഷ്ടിച്ചണങ്കിൽ അവരടെ ബന്ധുക്കൾക്കു നും ധനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതു സംബന്ധാണെന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഭയാനക്കു തന്നീ നേന്നാവേംലെ വീഞ്ഞത്തിനാം, അതുപരിപാലിക്കുന്നതിനാം രംഗത്തിനാം പ്രാം അല്ലംവനവിഭാവമായിത്തീരിക്കും. ഇപ്പുകൾം തന്നെ വിപ്രഭാവം ദാനംഗംത്തിനാം, കരണത്തിനാം, ഭോനകത്തിനാം ചിന്താദികൾക്കു വൃഥിച്ചാരികളും മരക്കും. ഇതുകൾ കൗക്കാണ്ടുതന്നെ റസപ്രതിതിജ്ഞാവുന്നതല്ല. വ്യാപ്തം അല്ലംവനമാംയും, അതുവാതം അനംബവമായും, ചിന്ത വൃഥിച്ചാരിയായും, ഭയം സ്ഥാനിയായും ഉണ്ടാകുന്ന ചിത്രപ്രതിവിശദിശയേ ഭയാനകമാക്കും. ഈ അപ്രായത്തെ ഉള്ളിൽ പച്ചക്കണ്ണാണ് ‘വ്യക്തസ്ഥാനത്തിലേവാ ദിനേ’ എന്ന ബഹുവചനം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വംസ്യവം ഇപ്പുകാരമാണെങ്കിലും ചിലേട്ടുള്ളിൽ വിഭാവാദികളും വംസ്യിജ്ഞപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുകിൽത്തന്നെ റസപ്രതിജ്ഞ യംതോരു മാനിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. എന്നതകിലും ചിലതുണങ്കിൽ അതുകൾക്ക് അനുന്നവമായി ഇത്തന്മാംഗത്തിക്കുള്ള അതിന്തു പ്രക്രിയയേ ഒരിൽ അതിനോപിച്ചു റസസംക്ഷാരങ്കാരം സംബന്ധിയുന്നുനാതാണെന്നുണ്ട്.

സത്താവദ്ദേശപ്രിംറോവാറ്റർപ്പയോറേകസ്പ്രൂഡേവർ

യടിത്രുന്നതമരക്കേപേതാഡോഫ്സാനവില്ലതെ.

എന്നും വിധിച്ചിട്ടണ്ട്. അതായത് ചില ചില റസങ്ങൾക്കു വിഭാവംദികൾക്കു ഇന്ത്യിന്റെവയാണെന്നു നിയമമുണ്ട്. അഞ്ചിനെ വരുന്ന

ഖടങ്ങളിൽ എതക്കിലും കൈ സംഗതി വള്ളിപ്പുപ്പെട്ടാൽ തന്നെ അകരണമായംകൊണ്ട് ഇതരസംഗതികൾക്ക് അനുരോധപിഡ്യുവാൻ കഴിയും. ആവിടെ ചീല സംഗതികൾക്കു മാത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചാലും ശ്രദ്ധ ഘർണ്ണംചെയ്യു സഹിതയും രാശമറഞ്ഞവിചുകൊള്ളാം. അതിനു ചുമ്പുംവുമുണ്ട്.

നീങ്ങണ്ടിനന്നിരദ്ദേശനാഗഗനംസ്ഥിക്കിണ്ടു, മദ്ദം—

ചേരുംവണ്ടുകളിൽനിന്നുംവാഹാകാശം,

ചുങ്കളുംജുമക്കുരാവലിക്കില്ലെന്നിൽനിന്താ

മേരുമേജുകളുക്കുവിട്ടംപ്രിയതമന്നതനിൽപ്പു സാമിക്കണി.

കളിഞ്ഞാങ്കിനമില്ലാത്തിരിയുംനല്ലമിപ്പോൾ

കീളിമാഴിതൊടക്കില്ലാവുസൂക്കംപൂട്ടിവച്ചു

നളിനമിഴിച്ചടച്ചുവാൽക്കപ്പോലുതിലാനേം—

വരാളി, ശിവ! പരമാനക്കാനുപയോഗാലോവിളിത്ത്.

അതുമാലെത്തുന്നതുണ്ടാപ്രിയതമനലിവാഞ്ഞാമുന്നോ, ട്രിക്കല്ലു—

മാരാനംകംണാമോയെന്നാടനടക്കിതിരിയേ, പീംനമുന്നോപ്പട്ടതനെന്ന

നേരായരേതവരായ്ക്കാരികിലിനിയുമെന്നാനമേല്പോട്ടിതേമ—

കാരാമംമുറുഡപ്പുണ്ടുകാടിയുടെനയനാംപാവരംപാഞ്ഞരണ്ടുണ്ടോ.

ഇത്തുണ്ടി പ്രത്യേകിൽ അതുപ്പേണ്ടതിൽ വിഭാവവും (ഓമധാക്ഷം, ഫംഗാരാവഗ്രുവണം, അങ്ങരാവലോകനം മുതലായവ ഉള്ളിവന വിഭാവംജും അതുംബനവിഭാവവും) റണ്ടാമതേതതിൽ അനാസ്ഥ, കാഞ്ഞം, പാണ്ഡുത മുതലായ അഭിരാവദങ്ങളും, മുന്നാമതേതതിൽ കണ്ണുക്കൂം, ശക്ക്, ചിറ്റ മുതലായ പ്രഖ്യാതികളും മാത്രമേ വള്ളിപ്പുപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അതുപ്പേണ്ടതിൽ അഭിരാവവും പ്രഖ്യാതിയും, മുന്നാമതേതതിൽ വിഭാവവും അരംഭാവവും അനുരോധപിഡ്യുപ്പേടണ്ടിവരും. അഞ്ചിത്തെ ഒരു ചെയ്യുന്നതുകുറഞ്ഞ സെപ്പാനും അനുരോധപിത്തംപേരും അതുകുട്ടിയും വിഭാവാദികളുംക്കാണ്ടാണു രസസാക്ഷിംത്തുകാരം സിലിപ്പിയുന്നത്.

അതുലത്തുർ അഭിരാവനുവുതിരിപ്പാട്.

ആരോഗ്യസംരക്ഷണം.

(തൃച്ച)

വിവ്വധവിനോദ്ദേശം:— കാലാവസ്ഥക്കാണ് ഏപ്പാവക്ഷം കാഞ്ഞം വല്ലിച്ചും, നേരംപോകു ചുരങ്ങിയും വന്നതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ തന്നെ മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള പണികൾ വളരെ പ്രാധാന്യം ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുശേഷം പ്രതിവിധിയായി തുടർച്ചയാട്ട വിനുമം. ഒഴിച്ചുള്ള ടാങ്കറാബന്നു മുച്ചു പറത്തിട്ടുണ്ടെല്ലോ. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മാറ്റും മതിയാവുന്നതല്ല. വിനുമസമയങ്ങളിൽ എന്നതകിലും വില്ല വിനോദത്തിനുള്ള വഴികളും എടുക്കേണ്ടതാണ്. പഞ്ഞകളി മുതലം കളികളെ ഈ തുട്ടത്തിൽ സാധാരണ ഗണിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെപ്പാം അധികവും ശ്രീരംതു സംബന്ധിക്കുന്നവയാകയാൽ മനസ്സുമാധാരത്തു സംബന്ധിച്ചേട്ടതോളം അവയ്ക്കുള്ള ശക്തി മതിയാക്കമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു മനസ്സിനു പ്രത്യേകം സംബന്ധിക്കുന്ന സംഗ്രഹിതസ്ഥാപനികളും ഇതിനു ശരിയായിട്ടുള്ള മാർക്കറമെന്നു പറയാം. സംഗ്രഹിതത്രുവണം, സാമ്പിത്രപാരാഡിസം, ഇജൂജനങ്ങളിൽനിന്നും സർസസംഭാഷണം എന്നി തുകപിശ മനസ്സിനുള്ള മാനൃതങ്ങളെ കളിത്തു വുത്തുമയം ഉന്നേഷ വും നൽകുന്നതിന്റെ ക്രതരം പ്രത്യേക ഫോറതിയുണ്ടാനുള്ളതീൽ ഏ രൈക്കരം ഏപ്പാവക്ഷം അനുഭവമുള്ളതാകയാൽ അതിരുന്നപുറി അധികം വിനോദിക്കണില്ല. ഒരു സമയത്തും വസ്പാവും സ്പന്ദതയും പാപ്പാതെ മനസ്സുകൊണ്ട് അധികമായി പണിക്കുത്തുക്കണ്ണം വരുത്തുകൊണ്ടുള്ളതിൽ പ്രത്യേകാം ശ്രദ്ധവും കണ്ണിനും വാദ്യ എന്നാം വരുത്തുകൊള്ളുന്നു.

ഉദ്ഘാടനത്തിൽ:— മനസ്സുമാധാരമാപ്പാതാക്കിത്തീക്കണ്ണ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ മനസ്സിനും ഉറപ്പിപ്പംയും വളരെ മുഖ്യമായ കണ്ണക്കും, നിലസ്വാരമായ വസ്തു സൂഖ്യക്കേട്ടം ഉണ്ടാവുന്നോഴക്കണ്ണം വില്ല എന്നതു തന്നീങ്ങൾ ശ്രീരംഗാനും തിരുന്ന സുഖചില്ല, കണ്ണിനും വാദ്യ എന്നാം വരുത്തുകൊള്ളുന്നു.

“ഒരു വെറുതെ ജലപിണ്ടു പിച്ചാരിച്ചു തന്ന വള്ളരു അൽഫീകർ മരിയുമായാണതെന്ന് നഗ്നിപ്പിക്കുന്നതു്. എന്നാലും, ഈ ജലപിണ്ടു തന്ന ഒരുവിൽ യേക്കാമായ പൂഡിയാഞ്ചിപ്പറിഞ്ഞമിക്കാറുള്ളതും ഒരു ദിവസം ആവശ്യമാക്കാൻ. പിത ദേഹത്തെ മംഗ്രൂമെ ദമ്പിപ്പിക്കുന്നുള്ളു. പിതയാക്കട്ട ദേഹത്തെ യും ദേഹിയേയും ക്ലൂം ദമ്പിക്കുന്നു? അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇംഗ്ലീഷാദാരന്മാരും മനസ്സുമായാണെങ്ങാവുന്നതു്. ഉന്നമ്പിനു റാബ്ബു ഏകരഘ്യവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ജീവിപ്പിക്കവാൻം അതിനു തന്നെ ശക്തിയുണ്ടു്. അതു ശക്തിയെ നാം ഉണ്ടാക്കി സ്വലഭപ്പെടുത്തുകയേ വേണ്ടു്. സഹനാശിലംകാണ്ടാണു് അതു ബലപ്പെടുത്തുന്നതു്. നാശ നിത്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാക്കിരിക്കുന്ന ചില്ലറ ഉപദുർഘ്ഗാളെ വക്കവക്കാതെ എന്നുക്കും സഹിച്ചുതന്നെ നീലിക്കുന്നു. ഫോഡണ്ടൈരു സദിക്കുന്നതിൽ റൂനോക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്നതു്. സഹനാശിലും മന്മുഖനും പുംജാമമക്കാക്കാം. അതുകൊണ്ട് കെശർഭുല്യം, സംശയം, ദയം, അലപന്നം മുതലായ ക്ഷുദ്രവികാരങ്ങളെ ചെയ്തും, ചെന്നുതും, ഉത്സാഹം എന്നീ ഉംജം സ്വപ്നങ്ങളും വികാരങ്ങളും കുന്നാമത്രം ജയിക്കുന്നും. ദി നാൽ ബുംബുമായും അഭ്രന്തംകും ഉണ്ടും ഇരും ഇം വക്കു ഉപദുർഘ്ഗാളും സഹിച്ചു നീലിച്ചുതുക്കാണ്ടു മാറ്റുമായിപ്പു; സത്യസ്പദാവതെന്ന മുഖ്യിപ്പെടുത്തുകയും തുടി വേണും. പുരാംട്ടക്കിലുള്ളും മുഖചെട്ടിക്കെല്ലുകുക മാത്രം ചെയ്യാൻവേം; പുംജാട്ടിക്കെല്ലാവയ്ക്കു പിടിപ്പിക്കുകയും തുടി വേണമെന്നു ഹരിയേണ്ടതില്ലെല്ലാ. നെപ്പോളിയൻറെ കരളീപ്പ് ആവശ്യതന്നെ; എന്നാൽ വിവകാനന്ദങ്ങൾ മനസ്സും അതിശൈരോ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. സുക്ഷ്മതയിൽ സംശയം മനസ്സുമായാണത്തു നീന്തിന്നും അടിസ്ഥാനം മനസ്സുമായാണത്തു നീന്തിന്നും ചെന്നുതും മുതലായ ശാശ്വതത്വങ്ങൾ വികാരങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുന്നതു തോടുകൂടി സത്രം സമേഖരണ്ണമം മുതലായ സത്യങ്ങൾക്കുള്ള ദി പുംജിപ്പെടുത്തുന്നവൻ ശ്രദ്ധക്കാണും. സത്യമുണ്ടായാൽ സമാധാനത്തെ യും ചെറുപ്പായും അസ്പദാസ്ഥി നായും ജനിപ്പിക്കുന്ന എന്നുള്ളതു് ഒരു പ്രക്രിയയിൽമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദി സ്പദാവതെന്നെല്ലാമുട്ടി, സത്യസ്പദാവതെന്നു പുംജിപ്പെടുത്തുക, എന്നാൽ നാശക്കു മനസ്സ്

മാധ്യാന്തികാവാതിരിക്കയില്ല. ‘മനംപോലെന്നംഗല്യം’ എന്നെല്ലാം അഭിജ്ഞക്കർവ്വചനം.

കുത്രുനിഷ്ടഃ: — ഓരോരുത്തുക്കണ്ണം അവരവരക്കട അവസ്ഥയ്ക്കുന്ന രിച്ച് ആത്മാത്മാജീവ പരാത്മാജീവം ഓരോ കുത്രുനിഷ്ടാം ഉണ്ടായി രിക്ഷം. ആ വക കുത്രുനിഷ്ടാം അപ്പപ്പോൾ തന്നെ ചെങ്കുൽ ക്കാണ്ടായ കരിക്കല്ലോ മറ്റൊന്നും യാന്ത്രികവുന്നതല്ല. കുത്രും എന്ന തു ഓരോമേറിയ ഒക്ക ചുമടാണ്. അതു തചയിൽ നിന്നിരക്കിയാൽ മാറ്റുമെന്നും അതുപോസ്യും സ്വംവ്യും ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ കാഞ്ഞത്തിൽ രണ്ടുനൂൺ സംഗതി നാം ആത്മേക്കമായി മനസ്സിൽ തേണ്ടതുണ്ട്. കാാമത് അവരവരക്കട കുത്രും ഇന്നതാണെന്നോ മനസ്സിലാക്കുക, രണ്ടാമത് അതു സമയത്തു ചെയ്യുക, മുന്നാമതു ചെയ്യുന്നതു ഗ്രൂപ്പയോച്ചക്കുടിക്കിരിക്കുക. ഇതിൽ സപ്തക്രൂണകളും അറിവാരിയുള്ള വഴി അവരവരക്കട സ്ഥിതി ഇന്നതാണെന്നോ മനസ്സിലാക്കുക തന്നെയാകും. എപ്പോവക്കും സ്വംഭവവികമായി, ആത്മകം ആത്മകം ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിലും സ്ഥിതികളിലെഭ്യുംഡണ്ട്. അവരെ മനസ്സിലാക്കി കുത്രുനിഷ്ടാം അതു നമ്മുടെ മനസ്സിനു സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനു പുറമെ മനസ്സും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംതെ വഴി ഒരു ശ്വിലാക്കിത്തീക്കരിക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഈഡായ കാഞ്ഞം കൈവല്യം ദരം, വിസ്താരമായ വല്ല പേരും പട്ടവിജ്ഞം മാറ്റും മോഹിച്ചും, കാരാ കാഞ്ഞജീഡിൽ ചെന്നച്ചാട്ടനുകൊണ്ടാണു സ്വദാവവ്യും പ്രസ്തുതിയും തമ്മിൽ യോജിക്കാതെ ഒട്ടവിൽ ഇല്ലാംഗമം, പദ്ധതിയും, അപമാനം മുതലായവങ്ങാട്ടുടി തന്നെൽ എപ്പറ്റിക്കാഞ്ഞജീഡിനു പിൻതിരിയേണ്ടിവരുന്നതും, സമൃദ്ധിയും ഇന്ന കണ്ണടവരുന്നതായ വള്ളതായ കഴപ്പുങ്ങൾ നേരിട്ടുന്നതും. അതുകൊണ്ട് എപ്പോവക്കും ഓരോ കാഞ്ഞജീഡിൽ എപ്പറ്റിട്ടുന്നതിനു മന്ത്രം യി തനിക്കു പറിപ്പും ആശ്വി ചന്നം മുതലായതു് എത്രക്കൊണ്ടും, തന്നെ സ്ഥിതിയെന്നാണ്, എന്നം മറ്റൊ കൂട്ടാമതായി ആഉലോച്ചിക്കൊണ്ടതാണ്. കുത്രുനിഷ്ടയിൽ സ്വന്തം വസ്തുരം പ്രധാനമായ കണ്ണാണ്. എന്നും കുത്രുനിഷ്ടവയനു കേട്ടാൽ സമന്വയം അഴിക്കുഴി ചെടുത്താണ്. എന്നും കുത്രുനിഷ്ടവയനു കുഴുന്നും സമയം

ന്തുതന്ന ചെള്ളാൽ അല്പപ്രയത്നംകൊണ്ട് അംഗികമലം സിദ്ധി ക്ഷണതാണ്. നേരംരഹിച്ച സമയം തൊടിശാൽ പിന്നു വളരു അല്പംകൂടിച്ചിട്ടും വലിയ മലമംസമില്ല. 'വൈളിമല്ലോം ഫോയ തിന്ന ശേഷം ചിറ കെട്ടാൻ ഗ്രൂഖിക്കുന്ന മാതിരി പലപ്പോഴും പ്രയ താം തിരെ നിറ്റുലമായി എന്നും യരാനാണ് എഴുപ്പും. വല്ല സു വക്കേടം ഉള്ളതായി കണ്ണാൽ ഉടൻതന്ന അതിനു പ്രതിവിധി ചെയ്യുന്നും. ആവക്കത്തിൽ ചാടിയതിനു ശേഷം ചൈല്പ്പുണ്ണാവ അതിനീടു വലിയ കാഞ്ഞമാനാമില്ല. നാം കൂഷിചെയ്യുന്നതു കാലത്തു തന്ന അരുളിരിക്കുന്നും. കാലം തെരിയാൽ വെല പിമലം. നമ്മകൾ കിട്ടാനുള്ളതു സമയത്തു വാങ്ങുകയും, നാം കൊട്ടപ്പുംനുള്ളത് അവധി കിട്ടുവാനുള്ളതു കാലം. കൊട്ടത്തുന്നതു കിട്ടുകയും ഫേണും. അല്ലോദ്ദേശവക്ഷം, അതോ ഉണ്ടംതുടി, ഒട്ടവിൽ തുടക്കമേണ്ടതായി. വരുമാനം ട്രായേണ്ടതില്ല നീണ്ടും. ഇന്തിനെ, കുളി, ഉണ്ണാൻ, ഉറക്കം മതബാധ എത്തു കാഞ്ഞം നേരുക്കുന്നതായാലും സമർപ്പിച്ചുവെള്ളുതാനുണ്ടും കാണും. ജൂൺപോലെ തന്ന ഗ്രൂഖയും കുത്രുന്നിജ്ഞയിൽ എത്രെയോ മാധ്യം തമ്മുച്ചുള്ള കണ്ണംകുന്നു. അതുല്യയോടുകൂടിയ പ്രസ്താവി തനിക്കും മരുളുവക്കും ഒരുപോലെ വൈരാസ്പൃഷ്ടത ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഒരതിമി ചെയ്യുന്നതു സത്ത്വകരിക്കുന്നത് അപ്രൂഢയോടുകൂടിയായാൽ അതുഅതിമിക്കും അതുപുറിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പുരം തന്നെ മനസ്സിനുജും അംഗ മുഖപുട്ടതുമെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് നാം എഴു കാഞ്ഞയും ഗ്രൂഖയോടുകൂടിതന്നു ചെയ്യുണ്ടതാകുന്നു. മെരു പരംതുപ്രകാരം അവധിവരുതു കുത്രും ഇന്നതാണ്ടാണ്ടിനും, അതാനുസരിച്ചുതു തന്ന ഗ്രൂഖയോടുകൂടി അതനുജ്ഞിച്ചിട്ടാൽ, മാ ലും എത്രുതന്നുണ്ടാക്കിയുണ്ടാലും, പ്രസ്താവിക്കു പദ്മോദ്ദേശമരം ചെയ്യുണ്ടതു ചെയ്തു', എന്നുള്ള മരാസ്സമംധാനമകില്ലും നമ്മകൾ തനി മില്ലും ഉണ്ടാകുന്നതിരിക്കുന്നതല്ല.

ശുശ്രൂഷപരവിശാസനം: കന്നിലും കര വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുടെ മരാസ്സും സംശയം ഭയം മുതലാധ വികർജ്ജഭേദങ്ങളുണ്ട് എപ്പോഴും പ്രഥമലപുട്ടകൊണ്ടിരിക്കും. ദയവുമായി ഒരു കാഞ്ഞയും അവരുടെക്കാണ്ടിനും പ്രവർത്തിപ്പുംനും കഴിയുന്നതല്ല. വിശ്വാസത്തിനും മരാസ്സും

ന് മീതു സകടത്തിലും ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാമയിട്ടുള്ളത്. സംശയവിഹിതമായും നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു കാസ്റ്റഡാബിലിപ്പിക്കണമെന്ന് വിശ്വാസത്തിനു ശോളി കൊ വേറെത്തുനായാക്കുന്നു. ഏ സഹ്യർത്ഥിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസം തന്നെ ഇതിനു പ്രശ്നവാദമാണ്. നമ്മൾ വല്ല എവരുതും നേരിട്ടുവെം്പും നമ്മൾ സമാധിപ്പാൻ ചില ബാധ്യക്ഷാളിശാഖായാഭാത്തു എത്വനും അതു ഇല്ലാത്തതാലുണ്ടു. അവസ്ഥയും തജ്ജിൽ ഉന്നാശലം ചീമ്മാൽ മതി. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു ദാരിദ്ര്യത്തിനും ശേഖരിക്കുമ്പോൾ അതിനുമിക്കും വലിപ്പം സംഭവിക്കുന്നും സഭാ നമ്മുടെ ചുറും നടന്നാക്കാണിരിക്കുന്ന ഇതു പേരിക്കുത്തിൽ സർവ്വജനരം സർവ്വജനരം സർവ്വജനരക്കർബന്ധുമായും മായും കൂടിപ്പോൾ നാഞ്ചിനു സകലവിധി എത്വത്തുകളിൽനിന്നും കുറവു രക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം നമ്മൾ എറിത്രമാത്രം ദൈഖ്യങ്ങളും സംഭാവനകളും ഇന്ത്യൻതന്ത്രിക്കുന്നും ഇംഗ്ലീഷുക്കുന്നും പാരമാഖാക്ഷം കാഞ്ചേരിപോലെ പരത്രവസ്ത്രമായിട്ടുള്ളതുമാക്കുന്നു. വണ്ണിതന്മാരുടെ പേരുകൾത്തിനു പൂർണ്ണാധികമായും ഒരു കൊച്ചത്തും, വാമരഹാക്കുട പെണ്ണരജ്ഞവും തീരുമാലപ്പുണ്ണിപ്പിച്ചും, എന്നു വേണ്ട ഹനീഫുക്കുത്തുക്കയല്ലും കൈവോലു അനുഗ്രഹിച്ചും നിലനിൽക്കിപ്പുകുന്നതിനുള്ള ശക്തി വല്ലതിനുകൂടുതൽക്കും അതു ഇംഗ്ലീഷരവിശ്വാസം കുറിക്കുന്ന മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതിനു തെളിയിപ്പാൻ വലിയ പ്രയാസമാനമില്ല. വഴുവു പണാച്ചുലവു ചെങ്കു വലിയ ചികിത്സക്കുള്ളും ചെള്ളിട്ടും ധാരകത്തുകുള്ളും കുറവും അനുഗ്രഹിച്ചും നിലനിൽക്കിപ്പുകുന്നതിനുള്ള ശക്തി വല്ലതിനുകൂടുതൽക്കും അതു ഇംഗ്ലീഷരവിശ്വാസം കുറിക്കുന്ന മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതിനുള്ളാക്കിശുന്നും, ഇംഗ്ലീഷരവിശ്വാസം കുറിക്കുന്ന മാത്രമേയുള്ളതുമാണ്. ആക്കന്നിപ്പുരയുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഒരു ചാരണഃപ്രാണി ആരോഗ്യനികുകളും ആടക്കിട്ടുന്നും അടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരെ വിശ്വസിച്ച് അരുന്ധനയും അനാസ്ഥിച്ചു നടക്കുക, മാത്രമെന്നും വേണ്ടതുള്ളൂ. എന്നാൽ എറിമായും, മാനനികമായും മറ്റൊരു അംഗത്വത്തു ഉപദേശിച്ചുവാൻ വഴിയില്ല.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാദ്യാത്മകിസ്താം വർഷിച്ചറണ്ടാം ക്രിസ്തീനാട്ടിനും സ്വാരാവികമായ ജീവിതത്തെമല്ലാം പോകിരിക്കുന്നു. ഉണ്ട്, ഉട്ടു്, നടപ്പ്, കൂൾ, ദിലായ എല്ലാം നടപടിസ്ഥിതിയാം തുറുമെന്നായിത്തിനിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് കൂടിമിരക്കും നമ്മുടെ ദേശ ത്തിനാം, സ്വാഖിക്കും, സ്വാഭാവത്തിനാം വളരെ കേട്ട പഠനങ്ങൾക്കും ഒരു അഭിപ്രായം ഇന്ന പാല മന്ദാനാലിൽനിന്നും നാം കേടുവരുന്ന സാഹ്യം. ജീവിപ്പാനാത്മാവശ്യമായിട്ടുള്ള മുട്ട്, വൈഴിച്ചും, കാരൻ, വൈഴിലും, സസ്യങ്ങൾ ഏന്നിവയെല്ലാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പ്രകൃത്യാം തന്നെ സ്വലഭരായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാൽ ഇവയിൽനിന്നും പാശ്ചാക്ഷരിക്കുന്നതു കംണ്ടും കാണുന്നതും ഉട്ടു് എന്നി തുറുമെന്നും ദാഖലാം നാം നമ്മകാവഞ്ഞുന്നില്ല. എന്നാലും അതു വലിയ അപാരകാവും തുടിയായിത്തിങ്കും. അതുകൊണ്ട് ഇവയായായല്ലോമുംവേണ്ടിച്ചു് നാം നഞ്ച ദു രാജ്യത്തിനാം നമ്മുടെ ദിവ്യങ്ങളുണ്ടാണെന്നും അംഗൾസിച്ചു് നടക്കുന്ന തായാൽ നമ്മുടെ പുംബാരപ്പോലെ അഞ്ചോഡ്രവും, അഞ്ചുന്നും, കാഞ്ചനും, തേജന്നും, ഫ്രേയന്നുംമല്ലോ ഉണ്ടായിത്തിങ്കുന്നതാണെന്നും മാറ്റം പറഞ്ഞു തങ്കാണും അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

“ഡി. വൈദാസൻ ട്രിരിപ്പാട്”

നാം ദാം*

(ശിശിരക്കാരഗോപിന്റെ കരിംഗ്രോഷ്യലവനത്തിൽനിന്നും)

താഴെ എഴുതുന്നത് ഇന്ത്യയും സന്ദർഭിച്ചു കൂടി ആശ്വദ്ധ്യത്തോടെ സാമ്പംഹിതാട്ടം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുണ്ടു് ഡക്ടറിക്കിൾനിന്നുണ്ടതു് താണും:

“വുകാളരാജ്യത്തിലെ ഇം അഞ്ചുത്തുഗാതരപ്പും ഒന്തുചുവാ ഞാൻ കേടുതു കോൺപുരിൽവെച്ചുണ്ടു്. കൂടി ദിവസം ദിവസം

* കംഗ്രീസ്വാലൂപ്പം നീഡിവിട്ടിട്ടും എന്നും സാമ്പം “ഈ പ്രസം വിളി... കുടിയുണ്ടു്”

രു തൊൻ, കനിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന സ്നേഹിതനും വാദ്യം പ്രതി ക്ഷിമീരിക്കകയായിരുന്നു. അപ്പീറ്റുകൾ എല്ലാം വിടേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ കരു നോന്നേതും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും സ സ്വയഞ്ഞത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം വച്ചിൽ കുംഭാവദത്താടക്കുടി വീട്ടിലേ ജീ ബലപ്പെട്ട കടനംവാ കു കടസരംമർക്ക കിടന്നു. ഈ പേശ്ചു തിനെന്നും ബലപ്പുംടിനെന്നും ഒരു കാരംനുമെന്താണെന്നും തൊൻ വി നയത്തോടെ ചോടിച്ചുതിനു മറ്റൊരിയായി “ഈ ബാബുക്കാർക്ക് കാ രണ്ടു തൊൻ ചാവാരായി?” എ, നാ ഒരാറും അദ്ദേഹം വരഞ്ഞു. ബാബു എ എന്നു വരഞ്ഞു സാധനം എന്താണെന്നു് എന്നിക്കു മനസ്സിലായി സ്ഥി. അതുപോരിക്കാരാജുത്തു ‘ബാബുന്ന്’എന്നാക്കതരം കാരണകളുണ്ടെന്നും തൊൻ വായിച്ചുമനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്. അല്ലോ ചിലതിട്ടു അ രാജുത്തു സഖ്യരിക്കുന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാബു എ എന്നു കൈ ജീവിരെയപ്പോറി ഇതുവരെ തിരു കേട്ടിവുകൂട്ടുടയില്ലോ കുക്കു. ‘എന്താൻ ഈ ബാബു’ എന്നു തൊൻ സ്നേഹിതനോടു ചോടിച്ചുപ്പോൾ അദ്ദേഹം വൊട്ടിച്ചുരിച്ചുണ്ടയുള്ളൂ. കുവിൽ “ഈ തുവരെ ബാബു, എന്നു വാക്കു കേട്ടില്ലോ? അതുവുംതന്നു. ബാബു കരിയുതജീവിയാണു്. മഹാകുർമ്മംജാണു്” എന്നു വരഞ്ഞു. ഈ അല്ലസംഗതിക്കിരുയ്യികും ചിതിച്ചുതു കണക്കുപ്പാർക്കു എന്നിക്കു കരിച്ച ധികം പേശ്ചുവന്നുവെക്കിലും അദ്ദേഹം എന്നോടു മാല്ലു ചേർവിച്ചു. ബാബു കൈ ഉപദ്രവിയാണെന്നും തനിക്ക് അതിനൊക്കുചു വലി യ രസമംണണപാഞ്ചപ്പോൾ ഒരു തല്ലൂലം കുതാത്മനായി. എങ്കിലും കൈ ബാബുവിനെ കാണേണ്ടെമനു അന്തും ഉടനെ ജനിച്ചു. ബാബുവിനു—ബാബുക്കാർക്കു— കൈ പ്രത്യേകവാസസ്ഥലമുണ്ടെന്നും തൊൻ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സ്നേഹിതനോടു കൈ ബാബു വിനെ പിടിച്ചുകുണ്ടുവരുവാൻ തന്റെനാരോടു കല്പിക്കുവാൻ പാതയെ പ്പോൾ “ബാബു സാധാരണയായി ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാക്കു അലബന്റു നടക്കുന്നതു കാണും. പിന്നു എന്നിനാണു് പിടിച്ചുകുണ്ടുവരുന്നതു്” എന്നു് അദ്ദേഹം ഒരുചട്ടി പാതയും തൊൻ വലിയ പര തലവിലായി. ബാബു എങ്കുമേണ്ട ഇന്നൊജാതി ഇന്തുവർക്കിരിക്കുമെന്നു തുടി എന്നിള്ളിപ്പും സാധിച്ചില്ല. ബാബു സന്നാതനാദ്വാഹിയാ യ കൈ ബഞ്ചാള്ളിവിയംണെന്നും മാത്രം എന്നിക്കു് അക്കപ്പും ദ

ജാതിക്കളും വ്യതിരിമയ്യാദകളും.

മുഖ്യം ദർശനം കേൾക്കുന്നതാണ്.

(തൃച്ച്)

അംഗങ്ങം പതിനാറാണ് അടിയത്തിനാം പതിനാറാണ്. അതെല്ലാം ഘസ്സവകാശ കണ്ണറിന്തുപോയാലോ അടിശയത്തിന്റെ പെണ്ടലക്ഷ കുറഞ്ഞരവുണ്ടെല്ലോ. നെല്ലോടെത്തിയാലോ പുലഞ്ഞ മാലോ എൻ്റെ തട്ടാനെ. ഇരിബോട് എത്തിയാലോ കുമകന് അടക്കാമെടോ. മരതോടെത്തിയാലോ വിശേഷകളുംവിനം അടക്കാമണി. പൊന്നാട്ടത്താലോ തട്ടാം അടക്കത്തുകൂട്ട് എൻ്റെ തട്ടാനെ. അതുകൊണ്ടു കുറഞ്ഞവാങ്ങം പായാമില്ലെല്ലോ. എന്ന വണ്ണാമ പാതുകുവീഴ് തട്ടാൻ്റെ മനവുംകൂടി എന്നക്കിടക്കും. അവൻ്റെ മരയോടും മെച്ചുപ്പെടുത്തുകുവീഴ് തട്ടാം പൊന്നാട്ടത്തിൽ തച്ച മട്ടാതെ കത്തി സമം നിറുത്തി. അവൻഡെ രൈക്കവംഡിസ്സുള്ളി കെട്ടശിശു തട്ടാം. പൊന്നിൽ പൊഴുക്കമാലയി ഒന്നേട്ടതു തട്ടാം. കയത്തുംപിടിച്ചുണ്ടു് എടക്കതു് തട്ടാം. പൊന്നി നോട്ടത്തിലേക്കുണ്ടു് വലിച്ചെത്തിംഗതു്. കയത്തു് പിടിച്ചുണ്ടിനെ എ വിശേഷതാങ്ങ പൊന്നാലു കളിച്ചു് ചിരിച്ചേചെന്നു് എടക്കതു് ദേവിയാണു്. മാത്രത്തുവെച്ചു ചിതം നോക്കും. വളർ കഴുത്തിൽ കെട്ടി അഴകു നോക്കും. അഴക്കണ്ണു തട്ടാനെ ചിത്രഭാജ്യതട്ടാനെ ഇപ്പോൾ നീൻപോഴുതിനുമാലു ഇന്ത്യാട്ട് തന്നുംചിന്തയാണു്. അഡ്സ്സുക്കിൽ ഇപ്പുരിശമാനിൽ കൂന പണിത്തിരുത്തരേണ്ണു് എൻ്റെ തട്ടാനെ. ഏലിട്ട് നുക്കണ്ണുംകൂടി നിലയില്ലുംത നട്ടാട്ടിൽ എംബുണ്ണം ചെംനിനുംവും ചുരുക്കമാലു പണിത്തിക്കേണ്ണു്. അതുതിനും രക്ഷപരിപാലം നോൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക്കാമെടു കോവിക്കായാണു്. ചെറുതട്ടാനെ എന്ന കളിച്ചു് പണിത്തിരുപ്പുഇള്ളരേതു് കൊണ്ടുപോന്നിട്ടു്. പണിത്തിരുപ്പുഇള്ളരേയു് പണിയായുധക്കോപ്പുംകൊണ്ടുപോന്നിട്ടു് നോൻ തരിക്കാ

മെടം എൻറു തട്ടാനെ എന്ന കല്പിച്ച ക്രൂകാവപ്പോം. കേട്ടി കൊണ്ടംലോ എൻറു ഭ്രമിഃദവി നല്ലമേ ഇംഗ്രിഡിമിയിങ്ങോട്ടു തുക എന്ന കല്പിച്ച. ഇംഗ്രി ഭ്രമി ഉയന്നിനല്ലുകിൽ വിജ്ഞവിന്റെ പടനിലത്തിൽ ഞാൻ കിടത്തുകയില്ല. വായുവിനാലെ ചുറി ഞാൻ അടിപ്പിക്കം. അഗ്രിയംലെ ചുട്ടു ഞാൻ ചുട്ടാടരിയിക്കം. വേ ടിച്ച ഗംഗാദേവി ഭയപ്പെട്ടു ഗംഗാദേവി ഇംഗ്രി ഭ്രമി കത്തി ഉയ ത്തിക്കണ്ട്. ഇംഗ്രി ഭ്രമി ഉയത്തിയ നേരത്തോ അരിയെരിത്തെ പാഴ ബലം തോറി ത്രിവലം എന്ന വടപുക്കം തോറി തട്ടം കപ്പുംല തോറി അത്തിയെന്ന വടപുക്കം തോറി ത്രിവലത്തും എൻറു ത ട്ടാനെ. അത്തിയെന്ന വടപുക്കംത്തിനേൽ നിന്റെ മരയോടകവും അണ്ണചുക്കി കല്പുംലക്കൽ ചെന്ന അരയിക്കുംലും. ക്രൂകാവി നീരു പൊന്തിനോടും ത്രിവലതു ത്രിവലം എന്ന വടപുക്കംത്തിനേൽ കൊണ്ടുചെന്നാണ്ണചുക്കി. അരിയെരിത്തെ പാഴബലത്തിൽ ചെന്ന മരയും എന്ന ചൊല്ലി അരയിക്കും. ശിവശിവ എന്നചെംല്ലി കു ടിയിക്കും. പണിയായുധക്കോപ്പും വരണ്ണുകാടപ്പാനായി തട്ടംനും ചെന്ന നിലവംക്കും. പണിയായുധക്കോപ്പും തോറിക്കുംടപ്പും നായി ക്രൂകാവുംചെന്ന അരയിക്കും. എൻതല്ലും പണിയായു ധക്കോപ്പുവെന്നും എൻറു തട്ടാനെ. തട്ടിക മട്ടിക ഉംതിക ചെന്ന സീക അരക്കാലും ഉരക്കപ്പും ത്രികം പതിതുടും വേണും എൻറു ക്രൂ കാവേ. ചെന്നത്തേനിൻചിരട്ടയും നെരിപ്പോടും തിള്ളും വരയിനും ഇംഗ്രക്കാലും തരേണും എന്ന കല്പിച്ച. പണിത്തരവിള്ളുരേയും തോ റിക്കുംടത്തു. നാതുറർവിളക്കിനു നെയ്യും തിരിയും പണിയായു ധക്കോപ്പും തോറിക്കുംടത്തു. നാംഗാഡോർമസിമോതിരവും വംഡിലി കു കടിച്ച തൈക്കി കയ്യിലിട്ടുറി ആക്കവും ത്രികവും നോക്കിക്കുംട ത്രി. എറു എറു തുലം പൊന്നാണ്ട് എൻറു ക്രൂകാവേ. മുപ്പുത്രു ദിത്രുലം പെംനു കാരവുള്ളംതെയുണ്ട് എൻറു തട്ടാനെ. അവന്റെ കഞ്ചപ്പടിയിലിട്ട പിടിച്ചുനോക്കിയപ്പോം മുപ്പുത്രുത്രുലംപെംനു കാവുള്ളംതെയുണ്ട്. ഇരു ചെറുപ്പുത്തിൽ ഇരു കൈക്കണ്ണക്കുണ്ട്. ഒരു എഖ്യുണ്ട് പൊന്നപണി അടിയൻ പണിതോഴുണ്ട്. നിന്റെ

പണിയും തരവും നിന്നേരക്കൽ എൻ്റോ കയ്യും കണക്കം ദാനേർ ക്കും. പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല വേഗം പാറിതിക്കണമെന്നും ത ടാനെ! കാരം ചുരുട്ടി കന്തപ്പുരത്തുവെച്ചു വായിനം ഇംഗ്രീഷ് കൈരണ്ടുതി പൊന്തിളിച്ചു പാകവണ്ണപ്പോൾ കൂളിക്കടിന്റെകാണ്ടുക്കത്തി മുന്നാക്കിത്തിരിച്ചു. ഒരു മും പൊന്ത് നെമിപ്പോട്ടിൽ പുതതി ഒരു മുറി പൊന്ത് അവെൻറു ഒക്കവിളസജ്ജിയിലിട്ട് തെരുവി ചൊന്നാംകാണ്ട് അവൻ പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല പണിക്കഴിച്ചു. നേരിപ്പോട്ടിൽ ഇട്ട് പഴപ്പുറിച്ചു ഓപ്പുംചെങ്ങാങ്കേരത്തിൽ കേട്ട് വക്കിണംഡലോ എൻ്റു തട്ടാനോ ഇത്രുന്നോം ഗംഗയെനിക്കു തടവായിരുന്നു. ഇപ്പുംശൈനിക്കു ഗംഗതടപോരുന്നില്ലെല്ലോ എൻ്റു തട്ടം നെ. അവൻ അവെൻറു മരയോടകത്തിലേറി കരകൊണ്ടു കൂട്ടുകാവ് പൊന്തിനോടകത്തിലും എറി കരകൊണ്ടു. തട്ടാരത്തുപ്പിലിയും അരിവിയറിഞ്ഞു ധാരംവെല്ലും തട്ടി മുളകമാക്കി കാണുന്ന് എൻ്റു ത ടാനെ. എനിക്കു പണിത പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല സ്രാന്നേംട്ട് വലിച്ചുറിയുന്ന നേരത്തേ പെട്ടു കയ്യിങ്ങേട്ട് കടത്തേതുത്തു കൂട്ടുകം ചെ. പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല ചെന്താമരപ്പാളയിൽ പെരുവിഞ്ഞുപോയി. നിന്നും പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല നിയും ചോദിക്കുന്നു എൻ്റു പൊന്തിന്റു പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല ഞംഗം ചോദിക്കില്ലെ എൻ്റു ത ടാനെ. അവരമരയോടു കൂത്തി അവനുന്നേംട്ട് തിരിഞ്ഞെതു നേരത്തേ മുഖ്യടയാളക്കാളി വരുത്തുകൊണ്ട് 'തോണിച്ചയടക്കത്തു മാല. അപ്പോൾ പരഞ്ഞു തട്ടാൻ, നട്ടാട്ടു നട്ടുപാടലിൽ വെച്ചു പൊന്തിന്റെപാഴത്രുക്കമാല തട്ടിയെടുത്തു എൻ്റു കൂളി. നി ആളിയാക്കുന്ന വടക്കംകൊ സ്ഥിതു ചെന്ന നാട്ടം പീടം കേട്ടു കൂൽച്ചിലന്നു നിന്നും ഭത്താവി നേരു വക്കൽ കൊടുത്തയും പാണ്ഡിയംനാട്ടുഞ്ഞേട്ടു കൊണ്ടുവന്നാൽ കുക്കാതെ കൂളിവുചൊല്ലി തച്ചടിച്ചുവിടിച്ചുകൈട്ടി ഇംഗ്രീഡന്താര പോർക്കേറുറി ഞാൻ ചുമച്ചിരിക്കുന്നും. എഴുപിമസം എൻ്റു ഒ തിരാവിനെ ഞാൻ കുറത്തിക്കുന്ന എട്ടം ദിവസം വരും കൊടുക്കുന്നു വക്ക് വരും കൊടുത്തു വഴിയും ചോദിച്ചു പാണ്ഡിയംനാട്ടുക്കു വന്നാൽ തട്ടംനേരും പാണ്ഡിയനേരും തുതലുകൊണ്ടു കൂളിമരത പുന്നറ്റിക്കുതാ ഞാൻ കാർക്കംട്ടുണ്ട്. എന്നാം ചൊല്ലി ആളിയുടുക്കു

വടക്കംകഴിപ്പം കീഴ് കടവുന്നോട്ടി വഴിപോകുന്ന. കീഴ് കടവിൽ ചെന്ന നോക്കേന്നും കല്പാണംഹരാജനങ്ങളും മാലവെച്ച ദിനത്വിനെന്നും തുടി കണ്ണിപ്പ്. റാലുവേരാങ്ങളുമാരെയും കയ്യിട്ടക്കു നോക്കുന്ന നേരത്തിക്കൽ മിന്നയ്ക്കാണോട്ടിക്കു നിന്ന് തുടിമിന്നുന്ന. തുടികേൾക്കാണോട്ടിക്കു നിന്ന് തുടിവെച്ചുന്ന കാർത്ത്രിജാങ്കാട്ടിക്കു എന്നാകാർത്ത്രിജാനും. തെക്കടിച്ചുകാരു വടക്കടിച്ചു വടക്കടിച്ചുകാരു തെക്കടിച്ചുവെതക്കംതിരവുള്ളി കാരു തിരിത്തുത്തുനും. പുലുമക്കി കുറങ്ങേതു കു വരിയൻ കല്പാട്ടി വാസ്യമുറിയൻ എന്ന വശം ഏപ്പു.

(തൃഥം)

രബ്ബി റഹ്മ ഡി.

ചേരമാൻ പെരുമാളിം ചേരോട്ടി അമ്മയും.

ചേരമാൻ പെരുമാളിടട ചരിത്രം എങ്ങിനെന്നെങ്കിലും ആയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രസകരമായ ഒരെതിന്മും കേട്ടവയുണ്ടാണ്.

ചേരമാൻ പെരുമാളിടട ഓഞ്ചു ചേരോട്ടി അമ്മ എന്നും ആനും സ്ത്രീയായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയേംടക്കുടിപെരുമാൾ തലപ്പുള്ളി താലുക്കിൽ ‘തളി’ എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു കോട്ട കെട്ടി വളരെക്കാലം താമസിക്കുവണ്ണായി. ‘തളി’ എന്ന പ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെട്ടുന്ന സ്ഥലമുണ്ടിം, അവിടങ്ങളിലെവാക്കു ചുക്കേശേം കേരുമട്ടിലും വച്ചപ്പുതാണുമായി കണ്ണുവണ്ണന ഫോറുഡുച്ചിം കേരുത്തിനെന്നും പഴയ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ദാശത്തെ പ്രകാരമാക്കുവയാണ്. പണ്ടു തളിയാതിരിമാരായ നായുതിരിമാർ രാജുകാഞ്ഞങ്ങളിൽ എപ്പുട്ടു താമസിച്ചുവന്നിരുന്ന സ്ഥലമുഖ്യം താമസിച്ചിരുന്ന ‘തളി’ എന്ന പേര് പായുന്നത്. ഈ ‘തളികർ’ കേരുത്തിൽ പല ദിക്കുളിലുമുണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു മയിൽ അധികമുണ്ടുകൊണ്ടുനില്ല. തലപ്പുള്ളി താലുക്കിലും തുടി കൊച്ചിപ്പിട്ടിപ്പാലു കുറം ‘തളി’ അതുവിരിക്കുമോ എന്നോട്ടി സംശയം ഉണ്ട്.

യമുണ്ട്. ഈ 'തളി' തളിയാതിരിമാരുടെ വംസമുലമായിരുന്നതിനാ പുരാത പെരുമാളുടെ രാജധാനിത്തിരിയാതിരുന്ന എന്ന പല ലഭ്യങ്ങളെല്ലാം തളിയുന്നുണ്ട്..

തലപ്പുള്ളി താല്പര്യിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ അരാറ്റതു നാലുപുറ വും വയലുകളാലും തോടക്കളാലും പരിപൂർത്തമായി ഉയരം കുറഞ്ഞും വിസ്താരം ചുരുക്കിയും നീഡിം സ്ക്രിയും കൈ കൗം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശൈഖ്യം. ഈ കൗം നീഡിം നടക്കുന്ന ഇടിന്തരുപൊളിഞ്ഞതു കിടക്കുന്ന കൈ കോട്ടയുടെ നഘ്യഗിഥ്യങ്ങൾ ഇന്നും കാണാനുണ്ട്. ഇതിന്റെ നാലു ഫൂവും, ഇപ്പോൾ കട്ടേരു തുന്നമട്ടിലായിട്ടുള്ളതും ഇടയ്ക്കിട്ടു കേം കഴിയിന്നിന്നിരുന്നവർക്ക് കല്പടവുകളോടുകൂടിയതും അതു കൈ കിട ദേഹം കാണാനുണ്ട്. തെക്കുഭാഗത്തായി 'തളി' എവനാക വിശിഷ്ട മായ ശിവക്ഷേഗ്രവും, അതിനുബന്ധത്താണു ആ ക്ഷേഗ്രത്തിന്റെ ഉമമ്പമനാലിൽ ഒരാളായ തുടലും നഘ്യതിരിപ്പാട്ടിലെ മംബും മാം ദൈകം ഭവനങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ കോട്ടയുടെ നഘ്യഗിഥ്യങ്ങളെ ഇന്നും ജനങ്ങൾ പെരുമാളുടെ കോട്ട എന്ന ചംഞ്ചു ബഹുമാനിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആ കോട്ടപ്പാദിൽ നിക്ഷേപം ഇരിപ്പുവന്നുനാം അസാധാരണമായ കൈ ചെച്ചരും അവിടെ ഉണ്ടനുണ്ടാണു പരവക്കുള്ള വിപ്പോസം. ദ്രുതിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നു കരുതി അസാധാരണമായ ശിൽ ആസ്ഥാനത്തെ ജനങ്ങൾ പരിമരിച്ചുവരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ തളിപ്പുതമാളിയ പെരുമാളുടെ ഭാം ചെരോട്ടി അന്നു കൈ ശിവക്ഷേത്രയായിരുന്നു. അവക്ക് നുബരാം ശിവക്ഷേഗ്രം ആളിൽ പർവ്വതം കഴിച്ചതിനു ശേഷമേ പതിവായി ക്ഷേപണം കഴിക്കുകയുള്ള എന്നും പ്രതുംഭായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി കോട്ടയ്ക്കിടുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ അണേകം ചെറിയ ശിവക്ഷേഗ്രങ്ങൾ പെരുമാളി ധനിചെയ്യിച്ചു. ഈ ക്ഷേഗ്രങ്ങൾ നാരാഭ്യൂമിനായിരുന്നുവെന്നും അ പയയ്ക്കും മുമ്പാൽ തളിക്ക്ഷേഗ്രത്തിന്റെ കിഴേട്ടങ്ങളായിരുന്നു എന്നും അണംഞാരു കേൾവി. ഇവയിൽ പച്ചതും കാലംനൃത്തിൽ നാലിച്ചു ചോയി എക്കിലും ചില ഇട്ടോഴം നിലവിനാവരുന്നുണ്ട്. പല തിരികൾായും നഘ്യഗിഥ്യങ്ങളായ കല്പകളും, ചെറുതും വലുതുമായ വല ശിവലിംഗങ്ങളും ഇന്നും പല സ്ഥലങ്ങളിലും കിടക്കുന്നതായി കാം

ണന്നാണ്. ഇതു വളരെ സ്ഥിതിപ്പെട്ടുവരാസം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാല ത്രഞ്ചി ഇതു വളരെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അടച്ചതക്കുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലം വേറെയുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്.

ഈപ്പോൾ പെരുമാളിടവും റിവലാതയായ ചേരേട്ടി അം മായിടവും കമക്കി തിരാര മരന്ന കൂട്ടിലായി. കോട്ടപ്പുംപിൽ ഏഴു വിത്തുകളാണ് പതിവെന്നായി. അഗാധമായിരുന്ന കിട തുന്ന് തുന്ന് വളരെ കിക്കൻ വരായി. ആ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയ ഒരു ബഹുമാനവും ഭയവും മാത്രം ഇന്നും നിലനിന്നു വരുന്നാണ്.

—ഓഃഓ—

തിരുവനന്തപുരത്തെ

കഠിനമീറ്റ് മന്ദിരം.

സ്വന്തി അ

അതജന്തോതഃ ശ്രീഖാലമാത്താണ്യഭ്രവ—
ബ്രഹ്മാണ്യുദ്ധാണിദേവസ്ത്രഭ്രതഃ
മുന്തിംസമുദ്ദേശിമുഖേ പാതമനാഭിം
വിനിശ്ചലിശ്ചാശ്ചഭ്രകരാഭ്രസ്ത്രാമേഃ.

അദ്ദേഹ ചിന്നിയിസ്ഥിതേ ശ്രീതലസത്തംഗേസപത്തംഗേസിത—
പ്രാദശ്രൂരം പരമന്ത്രഭ്രഷ്ടേപാദിനേലഗോകജംരേഃപര
പ്രാസാദാന്തമനായുനന്തശ്രൂരിഖാലമാത്താണ്യഭ്ര—
പാദലഗനക്കിശ്ചര്മ്മാവനമനജ്ഞാക്ലാനത്താലാക്രതാം.

406—മത്തു മേടമാസം 10—10-0— പ്രാംശാഴ്ച വെള്ളത്തെ ഗ്രാഹി വക്കം കിട്ടക്കം രാശികൊണ്ടു പ്രതിജ്ഞ. (തിരുവനന്തപുരത്തു കുറഞ്ഞു മണ്ണപത്തിനേൽ എഴുതിയ ദ്രോക്കണ്ടം.)

—ഓഃഓ—

കേരളക്കാർക്കു റിക്കണ കാവിതകൾ.

ഒങ്ങാകവിധരനായ കമ്മുൻസ്ക്യൂർ കൈകരി ക്ഷേണ്ട ക്ഷേമ
അതിൽ ദംഭത്തിന്നായി പോയപ്പറമ്പിൽ മറുനാട്ടകാരനായ ഒ
ദാഹം “ഇവിടെ എന്തോ മുള്ളി?” എന്ന ചൊലിച്ചതിനു അതുകൂ
റം ചാലുതായ കൈ ഭ്രൂക്കം താഴെ ചേക്സ്: —

അരവിന്ദശ്വസ്യസൃതസോഭരനഗ്രജകൾ.
ശ്രദ്ധവരിഗ്രിഷ്ടരിപുതാതനന്നവൻനർ
വിത്രതാതകാതചിത്രതാതന്നതക്കർ
തായാഗ്രജകൾചരണാദബ്യുങ്ഗമംതരംഭന്നേൻ.

അതുകൂറം ... അരവിന്ദശ്വസ്യം=ആദിത്രീൻ; തബുതൻ=കണ്ണൻ;
കണ്ണൻസോഭൻ=ശീമൻ; ശീംഗ്രജൻ=യുധിഷ്ഠിൻ; യുധിഷ്ഠിരന്നു
വംശമുഖ=ചന്ദ്രൻ; ചന്ദ്രൻരവേരി=ശ്രൂഹസ്ഥിതി; ശ്രൂഹസ്ഥിതി
ശ്രൂൻ=ഇന്നുൻ; ഇന്നുശരു=മേഘനാഭൻ; ഇന്നുജിത്തിന്നര താതൻ=
രംബനൻ; രംബനനനവെന്നവൻ=ഗ്രീരാമൻ; രംമപിതാവ്=ദശര
ത്ഥൻ; അദ്ദേഹത്തിന്നര താതൻ=അജൻ; അജതാതൻ=രംബ; അദ്ദേ
ഹത്തിന്നര പിതാവ്=ശില്പിവൻ; ശില്പിപതാതൻ=വംശപിതാവായ
സുഞ്ജൻ; സുഞ്ജസുതൻ=യമൻ; യമനതകൻ=വരമശിവൻ; ശിവതന
യൻ=സുഖ്യമശ്രൂൻ; തമഗ്രജൻ=വിജോപ്പരനായ ശാന്തി; ആ
ദ്ദേഹത്തിന്നു വാദാരവിനും വദിക്ഷനുവെന്ന താല്പര്യം.

അനീവരമേഹപരന്നര ഇടാന്തരാളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശം
ഗംഗാശൈവതിജൈ.അണ്ടേ തിരുത്തകനായ സുഖ്യമശ്രൂനം ശിവനം മുടി
യും സംഭാഷണായ ഒരു പത്രം താഴെ ചേക്സ്: —

മാതാക്കയ്യതിതാതിമെല്ലിവിലന്തിയംഗംഗാശൈഖരുത്സുഖ്യതാം
വിച്ചപൻശണ്ഡവകാശതിമിംതി! ചിരംതസ്ത്രംസമിതാശാപദ
കോപാവേഹാശാഭശേഖവദാനൈ: പ്രത്യുത്തരംഭത്തവം—
നംഭേഡിജമ്മലധിപദ്യാധിജമധിഗ്രംസനിധിഗ്രംരിധി:

തെങ്ങേള്ളട വായനഗംഡാ

സ്കോർപ്പറാബാം.

ചുരാണവാരാധനക്കിൻറെ ഉപയോഗത്തെപ്പറ്റി വിശദമി
ചെയ്യാനം പറയേണ്ടനാൽവരുമില്ല. സാക്ഷാത് തുഞ്ചത്തെഴുവ്
തന്നെ കേരളിയക്ക് ചുരാണത്തപ്പേജു ഗ്രമിപ്പിക്കവാനായിട്ടാണ
ബ്ലോ പുരപ്പേട്ടത്. അതു കവിതയുടെ “കളിപ്പംട്” എന്നാണെങ്കിൽ
അ റിതി കണ്ണവിടിച്ചു അതു റിതിയിൽ ചുരാണങ്ങേജു. കേരളിയക്ക്
പാദേശികകയും ചെയ്തു. കാലം പോയതോടുകൂടി സംസ്കൃതപ്പേരും
ഇതു “പുത്രാന്വയത്ത്”മായിട്ടും, കേവലം ശഭ്ദമായിട്ടും ഉള്ള പുരാം
ബൈരിഡേശകൾ മലാളത്തിൽ ഉണ്ടാവണ്ടു തുട്ടുണ്ടി. ഈ റിതി
കൾക്കെല്ലാം ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ ഉത്കാശമുണ്ടാക്കുന്നതു തിച്ച്
യാണ്. എക്കിലും, വളരെക്കാലമായിട്ടുള്ള പരിചയത്താലോ സം
ഗ്രിന്തുലകമായി കേതിവിഷയത്തിൽ, അധികം പ്രാധാന്യമുള്ളതി
നാലോ വെറും ശ്രദ്ധാജ്ഞാസ്ഥാനത്താലോ എന്തോ, കേരളത്തിലെ സാ
ധാരണജനങ്ങൾ അധികം വിലമതിക്കുന്നതു കിളിപ്പംടക്കുന്നയാ
ണേന്ന പ്രത്യക്ഷമാണ്. അതിനാൽ സ്കോർപ്പറാബാംതെക്കുറിച്ചു
നമായ ഒട്ടവിൽ ശക്കർക്കട്ടിമേനോനവർക്കുള്ള തെങ്ങും അഭിനവി
ക്കുന്നു. തിങ്കളുടെപുരത്തുള്ള കമലാലയ പ്രസ്തിരനിനു നല്ല കടലാ
സ്റ്റിൽ ദേഹിയായി അടിച്ചു മാസംതോറും വണ്ണമായി പ്രസിദ്ധ
പ്പുട്ടത്തി വരുന്ന ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇ
വിടെ അയച്ച തന്നെ വായിച്ചു നോക്കിയതിൽ തഞ്ചമ വളരെ വിശ
ദവും, കിളിപ്പംടക്കർക്ക് പ്രത്രേകമായിട്ടുള്ള മാധുര്യാദി ഇണ്ണ
ഞാം ചേന്നതും അഭിനാശ യോഖ്യമായിരിക്കുന്നു. നിരത്മകങ്ങ
ളംയ ചില പങ്കും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുന്നതും ചില ഭാഗങ്ങൾ അ
ധികമായി ദിഗ്ഭാവു പോയിട്ടുള്ളതും മറ്റൊരുമായി ചില ഭാഗങ്ങൾ
ഇതിലെ കവിതയെ നിരുപ്പണം ചെയ്യുന്നു കാണാവുന്നതാണ്.
എന്നാൽ കൂടുതലാണെന്നു എന്ന നിലയ്ക്കു ഇതിനെ എവക്കു ബഹുമാനിക്കുമെന്നു നിന്നുംശയം പറയാം. ചില കേരളത്തിൽ അരുട്ടപ്പി
ക്കാറും.

പറയണം. ഫ്ലിനിക്ക് അതോ നൊക്കുട്ടി കേരളക്കാതെ നിലുത്തിയില്ലോ? ഫ്ലിനിക്കുമാം മുത്തുച്ചുനോട് ചോദിച്ചു. മുത്തുച്ചുന്നും അതു കേരള കേരള താമസമേ ഉണ്ടെങ്കിൽനാല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിനേരു മുഖം അഭിമാനംകൊണ്ട് പ്രസന്നമായിത്തീരു. നയജീവത്തിലെ ബാധക ടംബത്തിനേരു പഴക്കത്തേയും ശ്രദ്ധത്തേയും കരിച്ചു ഗവർണ്ണർ അലഭരപുര്ഷും പ്രസൂംവിച്ചുതെല്ലാം—അമേരിക്ക പ്രസൂംവിക്കേണ്ടിയിൽ നാതെല്ലാം,—ബുദ്ധ വിനൃതിക്കവാൻ തുടങ്ങി. കുട്ടി അദ്ദേഹത്തി നേരു അടച്ചതു, മുമ്പിലിക്കുന്ന്, ബലാനുല്ലാസി മുത്തുച്ചുനേരു മുഖ തുറുതനു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതു യുദ്ധനോടുള്ള സ്നേഹംതിരേകും നിമിത്തം തക്കൻറെ കത്തവും പുണ്ണമായി നിലുത്തിക്കുന്നതിനു അവർക്ക് സന്നദ്ധയായിരുന്നു.

ഫ്ലിന്റു മുഖയം വല്ലുതെ തുള്ളുകി വാഡായി. ഫ്ലിന്റു നയ നാഞ്ചും ബാധകവിനുകൾ നിരാജനു. ക്രാൻ കടമ കേട്ട നിന്നു സ്ഥലത്തുതന്നു നിന്നേയുംഡായി നിന്നു. ‘തക്കുറ ഡാഡ’ ഗവർണ്ണർ ഒരു സന്ദർഭത്തെക്കരിച്ചു് വിശ്വാസം വിനൃതിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. കുറ കുടിത്തു്, ഭട്ടവിൽ അദ്ദേഹം ഫ്ലിന്റിരു പോയപ്പോൾ, ഭരംൻ പര തുക്ക അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചു്, എൻഡുരു പക്കാലംണായിരുന്ന സാമാന്യ തെള്ളല്ലാം കുസുമത്തിനേരു പാഠാരവിനുംഡായിൽ സമപ്പിച്ചു് കരക്ക രംപോലും ഉരിയംടാതെ വന്നവഴിക്കതനു എന്നൻ മടങ്ങിപ്പോണു.

“ഉച്ചതിരിത്തശേഷം കൈലാംസബാധവിഭാഗ നേരിട്ട് കാണാ വന്നതിനു എന്നൻ രണ്ടാമത്തും ചെന്നു. സംശാരണ എന്നൻ അവധിട ചെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അലിവാല്പും ചെള്ളാണും മറ്റും പതിവില്ലു. അന്നു് എന്നൻ ചെന്ന വഴിക്കുതന്നു താണാ തൊഴുത്തിനു് പുരുഷം അദ്ദേഹത്തിനേരു “കാല്പനതാട്ട് തലയിൽവെക്കുകയും”തുടി ചെണ്ണു. തലേകിവസം തന്നെ വസതിയിൽ ഗവർണ്ണർ വന്നതുകൊണ്ടാണു് അന്നു എന്നൻ പതിവില്ലുതെ വിനയത്തോടുകൂടി അന്തു അതുരും പ്രഭാഗ്നിപ്പിച്ചുതെന്നു് അതു ഗ്രാലംതമാവു് തീച്ചപ്പേട്ടത്തിക്കുട്ടണായിരിക്കണാം. അദ്ദേഹം അരുളുകൊണ്ട് പരമസത്ത്വാശുന്നായി; നയനങ്ങളിൽ മുത്താവലക്കും വെള്ളിംതു. സ്നേഹിതനാർ കാരോക്കരണായി വന്നാൽ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മുഖം ആട്ടം ഗ്രൂഖാശ്വരന്നു കരിച്ചു ചു

പ്രധികം അതിശയങ്കതിയോടും ചമല്ലുരത്തോടും സംസ്കാരിയോ ടംകുടി അദ്ദേഹം അവരോടെല്ലാം വിശ്വാം വിശ്വാം വണ്ണിച്ചുംകൊണ്ടി അനം, ദിശയിന്നുംരംകൊണ്ടം, വള്ളുന്നാവിശേഷംകൊണ്ടം മരും ഗവണ്നുകുട സന്ദർഭം എത്താണ് കൈ പുരാണംപോലെ അതിത്തിന്റെ.

മരു സ്നേഹിതനുംരെല്ലാം വിട്ടുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൻ തനിച്ചുംയി. എന്നാൻ എന്നും അഭിന്നിവേശത്തെ വളരെ താഴുയോടുകൂടി കൈലാം സബ്ബംബുവിനെ അറിയിച്ചു. “എന്നും സമിതിക്കു നിംബളിടു ഫേരു ഷക്കംബവുമായി കൈ വിവാഹബന്ധം ഉണ്ടാക്കവാൻ മൊഹിക്ക കണ്ണാൽ” എന്നിൽപ്പിനെ എന്നാൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാൻ “കസുമ്” തെരു വിവാഹംചെയ്യാൻ അഭ്യർധിക്കുന്നതു ഹി കൈലാംസബ്ബംബു സ്നേഹിയി അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതുനു ഒതുക്കിലുന്നായി എന്നു ശാശ്വതായി ആദ്ദേഹിച്ചു “എന്നാൻ കൈ മഹാജനിദിനോന്ന്. ഇതുവലിയ ഭാഗ്യം വരുമെന്നു എന്നാൻ അശേഷം അതിച്ചിക്കുന്നില്ല.” എന്നിപ്പുകാരം സഹത്രം പറഞ്ഞു.

ഈതിനു മുമ്പോ വിഭ്യോ കരിക്കലും കൈലാംസബ്ബംബു തന്റെ ദംഭിപ്രസ്ഥിതിയെക്കരിച്ചു ആരോടും സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലോ നിമിഷങ്ങേരത്തെക്കു മാത്രമാണെങ്കിലും, കൈലാംസബ്ബംബു നയജ്ഞരത്തിലെ ബാബുമാരുടെ കലമഹിമയെ കെട്ടുകൊണ്ടു വിസൃംഖിച്ച പ്രവർത്തിച്ചതും ഇരംപുമമായിട്ടുണ്ട്.

പുതേതാത്തരു രാമമേനോന്ന് ബി. എ., ബി. എൽ.

രോക്കവാന്റരോക്കന്ന കാവിതരി

1. കൈ പ്രണയകലഹം.

(1)

“അല്ലിരാജതന്നേയെരനോമരേ!

നാദേയംവിളിക്കേട്ടുകൂട്ടുരുയാ?

എത്രവെക്കാക്കാക്കപ്പേണ്ടവാൻ
മുല്ലേം ചങ്ങാവാതിൽത്തുറക്കാൻ.”

(2)

“കാലമുണ്ടശിൽജിഗനാഗാ!
നിഖക്കളിനുമുള്ള തെന്താവേ!
കാലമെന്തിതുരെടാകിപ്പോരയന്തിൽ
രുലംചൊല്ലിയേധംതിൽത്തുരാക്കണ്ടാൻ.”

(3)

“ഇന്ത്രനാഭിവിരിശൈനംവിഷ്വം
വുദിച്ചേണ്ണാസ്തിച്ചതുംകേട്ടണ്ടാൻ
നിന്മവോക്കരുച്ചയുതനോമലേ!
വന്നവംതിലുംരിത്തുരക്കെടോ.”

(4)

“ഇംഗ്രഹം! വോളിയേതുവംതിടാ,-
മാശ്യംതിങ്ങേനിവിഷ്ടത്തും
തേച്ചുണ്ണംകുളംപുരണ്ണതും
വിപ്പോസംവന്നവാതിൽത്തുരക്കണ്ടാൻ.”

(5)

“ഉള്ളതുവരണ്ടിടിനോരെന്നാൻ
കളിഞ്ഞാകരതൊലാവല്ലേ!
കൊള്ളിന്തുമലർബാണമകതാരിൽ
കൊള്ളംടുവെന്നിവംതിൽത്തുരക്കെടോ!”

(6)

“ഉഴുമേഡാനിനക്കതിനെന്നത...
മാഴമുള്ളായഗംഗയുംതാരംമംയ്
വംഴുംഡുള്ളതൊക്കെയരിത്തുന്നതാൻ
വാതിൽനാരളുപ്പുലന്നുതുരക്കണ്ടാൻ.”

(7)

“എന്തിനിന്നിവന്നുന്നിയണ്ണംകുടാനത്
വന്നതുരക്കുമുള്ളയാംകു! പലപ്പോ?

ସମ୍ବଲିପିତାରୁମଧ୍ୟତାଷ୍ଟ୍ରନଳ
ବେଳ୍କୁପୋଂଦିବୟବାତିତିତୁରକେଣ୍ଠୋ! ”

(୫)

“ ଏହିତୁମହାନୀରିଯାତେତିରିକଲ୍ପିଲ୍ଲେ
ନାମା! କିମ୍ବାମରିବୋକାହାରିବେଳ୍କୁତୋଳ
ପାତିରଯୋହୁଳିବେବକିପ୍ରାବେଳେନୀତିଳ
ଯେତୁଚରାପ୍ରାବେଳେବାତିତିତୁରକେଣ୍ଠୋ. ”

(୬)

“ ଅର୍ଜ୍ୟୋ! ଏହିତିନିତେଷ୍ଟାଂପରିଯୁଗ?
କୁଞ୍ଜୁପୋଲେଖୁଅକଣ୍ଠିତେନଙ୍କ
ନିର୍ଜ୍ୱାଣିତେତାତକାରିମାରୋଟତୋଳ
ପୋକଣିଲ୍ଲାନୀପାତିତିତୁରକେଣ୍ଠୋ! ”

2. ଶ୍ରୀଵରାଜୁର ଗୃହି.

କାରଣ୍ଯ୍ୟବାରାନୀଯେମରେ! ଶ୍ରୀ-

ମାତରଶେଷପତେ!

ପାରିଷ୍ଟସଂସାରମାକଂଜିଲଗୀଦୟ
ପାରାତେବିଳାନ୍ତେଷ୍ଟିଲ୍ଲୁଙ୍ଜାଲେଖିକି
ପାଠଲିପୁତିନୀବ୍ୟାକପୋତମାଂ
ଚାକତପଦଂକିତୁବୀନ୍ତେନେନ୍ତିକାରଣ୍ଯ
ନିରତପଦ୍ଧିନିତପଦିନିର୍ଯ୍ୟଳ!
ଶାରପଦ୍ମପାଦିରମ୍ଭବାଂଶୁଜ!
ବାରିଜଣଂବାହାରିପିରାଜିତ-
ଚାକପତ୍ରଲିଜ! ଚାରଣପଦିତ! — କାରଣ୍ଯ
ପୁଣ୍ୟକଂଯତନେତ୍ର! ଜଗତପତେ!
କଣ୍ଠ ଲିଙ୍ଗମଶୟନ! ରମପତେ!
ଅଳ୍ପବ୍ୟାକକେତନ! କେଶବ!
ଚଣ୍ଡପତିତିନ୍ଦ୍ରମଣ୍ୟଲଭଜନ! — କାରଣ୍ଯ
ଆରଂଭେଜନୀଂବପଣ୍ଠକାଳଂଶିରିବନ୍ଦିନଂ

ഒംഭാരിമധ്യാസ്ത്രം നാർമ്മികളികളിൽ
അന്നേയാട്ടിത്യും വണ്ണഞ്ചാലേവഞ്ചെ
കഹ്യം വാരം എതാരുളൈക്കാടിബിഞ്ചേ.
കാജണ്ണുവാരാനിയേ! മാടരിമുരു
മാരുത്തേശവദവാര!

- - - - -

3. വേണാഗോപാലസ്ത്രി.

കംക്ഷണം പിളിയേംടെ_മുവിൽ
കാടിവന്നാലും തുകനാ!
വാടിയും പഞ്ചത്വരാടിയും താടിയും
വാടിയുമാനന്ദമോട്ടനന്ദനാടിയും_കാട
പീലിക്കാർത്തുന്നലും കെട്ടി_ശത്രിയിൽ
ചാലവേമാലകൾ ചാൽത്തി
ബാലകന്നാറോടൊരുമിച്ചു മേഴ്ത്തിച്ച
ലിലകൾ ചെയ്തിലാം ബരണസംശാരം!_കാട
ബാലത്തരണിമാർത്തന്നേര_നല്ല
ചേലകളും കാവൻ
ആളിന്മുകളിലന്നേരിവസിംചും
ബാലകൾ! നീം മഹാലുകൾ തീക്കിയാൻ_കാട
അന്തക്കണ്ണിതിവക്രന്നോർ_വൃജൻ
അന്തിക്കാസിമനിവേഗം
ചന്തംചിന്തിച്ചനിന്നും പുമേനി
മന്ത! ചുരോഭാഗേകാണ്ണയ്ക്കേണ്ണും!
കംക്ഷണം പിളിയേംടെ_മുവിൽ
കാടിവന്നാലും തുകനാ!

- - - - -

ജാതികളും വ്യതിമന്ത്രങ്ങൾകളും

ര ഭിന്ന റ റ പ റ ട് — തോറാം.

കില്ലാണുമഹജനങ്ങൾ കലിവഞ്ചപ്പരാഡറാട കൊല്ലുത്തു
കീഴ് ഫെറവിൽ വന്ന മെയ്യൻതു. കില്ലാണുമഹജനങ്ങളും തെക്കണം
കൊല്ലുത്തു ദേവിയും വടക്കംകൊല്ലുത്തു പോപ്പടികൾ നിവിരേ ചെ
ന്ന. അതുകൂടിനും വടക്കംകൊല്ലുത്തു നല്ലമയ്യും, അരിയെ
റിന്തകംകൊള്ളിക്കാനായി നിവിരേ ചെന്ന വഴിപ്പാപ്പെട്ട. മത്ത
താലം പുത്താലം നിരവറ മനിവിള്ളുക്കോട്ടുടി അരിയാക്കിന്തകം
കൊള്ളിച്ച. ‘വച്ചെത്താലുവവച്ചു കടക്കേനം മക്കളും! മേപ്പടി
മെൽ തലമട്ടക്കൽ, കീഴ് പ്രടിശമൽ കാലെരടക്കൽ?’ അതുകൂടെക്കൈ
ട മകളും കന്നുയാവും മേപ്പടജ്ഞാന ശതംകൊള്ളുന്ന. മേപ്പടി
മെൽ തലമട്ടനും. കീഴ് പ്രടിജ്ഞാന ശതംകൊള്ളുന്ന മകളും, കീ
ഴ് പ്രടി ചവിട്ടിട്ടമക്കന്ന. ‘എന്താകനം മരമകളും! നി ചൊല്ലിയ
ചൊൽവിളി കേരിക്കംത്തൽ? അച്ചുൻ തല്ലിവള്ളുന്നിട്ടിപ്പേ മക്കളും
അമ്മ ചൊല്ലിവള്ളുന്നിട്ടിപ്പേ? അതുകൂടുന്നങ്ങൾ എടനാട കണ്ണവയി
രാ എ ചൊന്നകൾ നിയും കന്നും?’ ‘അതുകൂടുന്നങ്ങൾ എടനാട കണ്ണ
വള്ളരാത്തിതും പിന്നു നിങ്ങളുമേ! അമ്മേടു ചൊല്ലി കേരി
ക്കംത്തിതും അച്ചുൻ തല്ലിവള്ളുന്നാത്തിതും എടനു അല്ലടോ നില്ല
മേ പിന്നു നിങ്ങളെയാക്കുന്ന നല്ലുമേ! ഇനിക്കുംവണ്ണിനുക്കുകോ
പണ്ണും നല്ലച്ചുൻ ചൊല്ലിവള്ളുന്നിട്ടിം. ഇനിക്കും വേണ്ടിനു രക്ഷ
കോപണിലും നല്ലുമു ചൊല്ലിപ്പുറിപ്പുക്കണ്ണ. അമ്മംയിമപ്പേം നി
ങ്ങളും കാട്ടുവോർ മരമക്കപ്പോരാട്ട ശ്രാനം കാട്ടും.’ എന്നവള്ളിം
പടപറത്തു മകളും പരചിനാലു ചെന്നരിക്കുന്ന. പടിനേരാറി
ഡോഗ്രാഫ് പുമ്പുംഗാലുക്കിൽ മരഹരങ്ങുന്ന ചൊല്ലി അംഗി
ങ്ങനും.

അതുകൂടിയോത്തു പാതിപ്പതിനെന്നും നാഴികക്കു് തന്നെക്കു്
തന്നെ തന്നുവും പുമ്പുംഗാലുക്കിൽ റോഡേ ചെന്ന വഴിപ്പറപ്പ്

കി. അപ്പേരം ചോടിച്ച തന്റെ പേവിയാണ്. ‘തൊട്ടവക്കത്’ എൻ്റെ ഭർത്താവേ; തിണ്ടങ്കൽ എൻ്റെ ഭർത്താവേ; തന്നാമ്പാക്കിയവ കഴം തൊട്ടക്കിണ്ടണമെങ്കിൽ നാലാംകളി തിക്കമടക്കം കൂടു കൂളിക്കു ദിയേണം. നാലാംകളി തിക്കമടക്കം കഴിഞ്ഞതിന്റെ രേഖാം കു നിപ്പേണ്ടിനെ മാലവെച്ചുാലെൻ്റെ ഭർത്താവേ കന്നികപ്പുലോടി കു കൂളിച്ചവരിക്കേണം. എന്നിട്ട് നാമ്പാക്കിയവക്കം തൊട്ടക്കിണ്ടാമെ സീരു ഭർത്താവേ!?’ അതുയൽതിനെന്നേടു തന്റെ ഭർത്താവുണ്ട് ‘കന്നിക പുൽ തോൻ കൂളിച്ചവരിക്കൗണ്ട്, നാലാംകളി തിക്കമടക്കം കൂളിച്ച വരിക്കേണം എൻ്റോ പേവീ!?’ നാലാംകളി തിക്കമടക്കത്തിനു കൂറു യാറും ഉയ്യെം. കന്നികപ്പുലോടിക്കൂളിക്കവാൻ തന്റെ ഭർത്താവും യാറും ഉയ്യെം. അതുയൽതിനെന്നേടു തന്റെ നല്ലചുണ്ട് ‘കന്നിക പുലോടിക്കൂളിക്കവാൻ എൻ്റെ മകനേ കന്നികപ്പുലാലംനേ പെട്ടി പണിത്തിക്കേണം.’ അതുയൽതിനു പേണ്ടുനു കൈക്കവംടക്കല്ലെ കൈക്കു നോഞ്ഞുനോരത്തിക്കല്ലുണ്ട് ഇംച്ച്‌വാർമ്മക്കാരെ മുച്ച്‌വാർമ്മക്കാരെ വുക്കു, കംഞ്ചിരം മുറിച്ചു ക്കവാലം നാട്ടി വേദ്യേ മുറിച്ചു വില്ലഞ്ചിട്ട്. തട്ടിട്ട്. താമരംകേരഡി തുലിട്ട് തുക്കവഴിയേ ഇംച്ച്‌വാൾ മുച്ച്‌വാഴേ കൂളത്തി ഇംഗ്നം മുറിച്ചും പലതരത്തിൽ മരം വിഴുന്നോരുന്നേരത്ത്. അതുയൽതിനുക്കാണു വിപ്പേക്ഷംവുണ്ട് മരത്തിമലോടിക്കാരകുംണ്ട്. മട്ടാവാരി മഴക്കാൽവെച്ചു് വരച്ചു് കരിച്ചു് പെണ്ണിനോടംപണി പുനരുന്നോരുന്നേരത്തിക്കല്ലുണ്ട്. പലേ മരത്തിനാലെ പണിത് കു നാക്കി പോന്നിനോടം പണിത്തിക്കുന്നോരുന്നേരത്തിക്കല്ലുണ്ട്. തായ കൂളത്തെ എല്ലാക്കവാനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് മട്ടാണി പിരിയാണി കുത്തിക്കാനും ചെംടക്കുറം വെച്ചു് താപ്പിച്ചു്. അവക്കു പേണ്ടുനു അര രിയാവന കുറുശപ്പനും സമ്മാനാത്തക്കാരടത്തു. കീഴും കീഴും ചവിൽ കൊണ്ടുചുവന്ന കാരിയാനോക്കാണ്ടു പോന്നിനോടം എന്ന കുപ്പിച്ചു.

എന്നതിനുക്കാണു നല്ലചും നല്ലമയും ഉണ്ട് ‘എന്നുകുൻ പോകുന്ന കുപ്പുലോടിക്കൂളിക്കവാൻ. എന്നുകുൻ മാലവെച്ചുാൽ നല്ല ചും നല്ലമയും അണും കുപ്പുലോടിക്കൂളിക്കാഞ്ഞു’ എന്നാൽ നല്ല ചും നല്ലമയും കുപ്പുലോടിക്കൂളിച്ചു വരുക്കാനുമനും കുറിച്ചു നല്ല ച

നം നല്ലമയും കുപ്പലോടികളിൽവാൻ യാറുഡാക്കേണ്ടതു നേരത്ത്. കണക്കും എകാററനാട് രജാലോ പ്രോക്ഷ്യിൽ മുന്നക്കും കാരിയാ നെക്കൊണ്ടുചെന്ന കൂട്ടുലിൽ കയറ്റുന്നേങ്കും നേരത്തിക്കല്ലോട്. ചി കിഞ്ചി പഴമുള്ളകാലേ ഇടിച്ചും വധാടിച്ചും കുപ്പലിൽ കൊണ്ടുചെ സ കരകയറി. എന്നാലോ മകനേ കുപ്പലോടികളിച്ചുവരടു എ സ ചൊല്ലി കാനകച്ചുക്കി ചെറുകിളിയാളു കുപ്പലിന്റെ ധനക്കൊ സ്വത്തും കൊണ്ടിരത്തി. തണ്ണാളിക്കൈ വിളിച്ചു തണ്ടംപിടിപ്പിച്ചു ത ണ്ടിന്തൽ പഠ്ചക്കാർവിളിതാളിതേരുടെ കല്പംനുക്കപ്പെച്ചും കളിച്ചു രക്കനു. കണ്ണംമാനന്നതണ്ടും തുഴപിടിക്കേണ്ടനുനേരത്തു കുക്കടലും വി നിട്ടോടും തുടമ്പിക്കുണ്ട്. സംഭാമാനന്നതണ്ടും തുഴപിടിക്കുന്ന നേരത്തു ഉപ്പുകടച്ചേ ഉയർക്കടലും തണ്ണിനിൽ താമരകടലും നീലചുവാലസ്തു പ്പേരാൾ കളിച്ചേരുംതും. കനകക്കുന്നതു നിഡിരേചെന്ന വഴിപുറ പ്പെട്ടു. കനകംകുംകുന്ന കനകതണ്ടംളിഡിം കുപ്പക്കുമിണ്ണുവാനും യട്ടുവഴിപ്പിക്കുന്ന. കുപ്പലിലെ പ്രോക്ഷ്യിൽരെ പിടിച്ചും കനകത ഞെളിഡിം തീനെരിയുന്നു. പ്രോക്ഷ്യിൽരെയിണ്ണങ്ങി പിന്നയും ശേഖവു മംപോലെ പഠ്ചപിളുന്ന കുപ്പത്തിമിണ്ണുവാനായിട്ടും വഴിവരകുന്നു. എന്നതിനെക്കുണ്ടും നല്ലചുവന്നും കാരിയാനേ നടന്നാലുംകെട്ടി കന കനതണ്ടാളിക്കും തീനെരിച്ചുന്നു. കാരിയാനേപ്പിടിച്ചു മിണ്ണങ്ങി കനകതണ്ടാളിഡിം കനകപുരതാളിത്തിൽ പോയി പുക്കുളിച്ചു. അക്കു ലും മറുകടലും കടനു ദംബോൾശ്രീപംഖലപോടെ വഴിപാർക്കുന്നു. ആ യതിനെ കണ്ടുകൊട്ടു നിലപാക്കുന്ന ശങ്കരക്കുവൻ താന്റെ ശങ്കരക്കുവ ത്തി. ഓടിക്കൂട്ടു ചെന്ന ശങ്കരക്കുവനെ ചെന്ന വിളിക്കുന്നു. നൊമ്മ ദെ കീഴിൽക്കീഴടവിലേ എന്നും ശങ്കരക്കുവാ നൊമ്മടെ കീഴിംകീഴട വിലും കടലുതിന്തിനു ഒരു പൊന്തിക്കും വന്നിട്ടുണ്ട്. അരുയതിനെ കേട്ട ശങ്കരക്കുവൻഡും കളിച്ചുണ്ടലും ചരടവമട്ടന്തു കീഴിംകീഴടവിൽ നിവിരേ ചെന്ന വഴിപുരപ്പെട്ടു. കീഴിംകീഴടവിൽ ചാടിവിഞ്ഞ തവ മംപോലെ തത്തി ആമപോലെ നിന്തി മുതലപോലെ മുക്കിട്ടതു മ ചീയുള്ളിവെച്ചു ശങ്കരക്കുവൻ കങ്ങപേടകൾ കുപ്പലിന്റെ ധനരു ക്കിൽ ചെന്ന ചുണ്ടച്ചും പതിച്ചു ചരഥം കടിച്ചപിടിച്ചു മേലുമേയക്കു രക്കിന്നോടും ഉള്ളിവെച്ചു മേലുമേയക്കിന്നോടോടി കരകുണ്ടും.

കൊമരംമാറുവയ്ക്ക് വലിക്കുന്ന റോം ഒരു കണ്ണത്തിൽ വെള്ളം കുടിക്കുന്നു. രണ്ടാംമാറുവയ്ക്ക് വലിക്കുന്ന റോം ഇങ്കണ്ണത്തിൽ വെള്ളം കുടിക്കുന്നു. മൂന്നാമാം മാറുവയ്ക്ക് വലിക്കുന്ന റോം കുപ്പലും ചോറി നടക്കുന്നു.

(തടങ്ങം)

രസനിത്യവാദം.

(2)

ഈവിടെ ഒരു സംഗതി ധരിയ്ക്കുന്നതുണ്ട്. ‘വിഭാവാദികളുടെക്കാണ്ട്’ എന്നാളുള്ളതിനാലും ‘കൊണ്ട്’ എന്ന ശബ്ദം വിഭാവാദികൾക്കും മെത്തപരം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുണ്ട്. ഈ മെത്തപരംകുറക്കപ്പെടുമോ (മലേം ട്രാഡക്ടപാം) അതാവുകപ്പെടുമോ (ബോധജനകപാം) എന്നും, രസം കാഞ്ഞുമോ (ഉണ്ടേക്കുന്നതോ) അതാവുപ്പെടുമോ (ബോധവിഷയം മാറ്റുമോ) എന്നും അതുലോചിക്കേണ്ടതാണ്. രസം കാഞ്ഞതുവമായ ഒന്നുണ്ടാണെന്ന സാമ്പത്തികാസ്ഥാനതോ. ‘വിഭാവാദികൾ കാരക നേരുപ്പ്. അതാണ് ഈ സിഖാന്തത്തിനു ബീജം. ഒരു പദാർത്ഥം തകിഞ്ഞു ഉപാദാനങ്ങളുംതു കുറഞ്ഞഞ്ചും നാശിയ്ക്കുവേം അതു പദംതുമം നാശിക്കുന്നുമെന്നു നിയമമില്ല. ദണ്ഡചക്രവർത്തി നാശി ചൂഡം പഠം നാശിക്കുന്നില്ലപ്പോം. വിഭാവാദികൾ സൗത്തിഞ്ഞു ഉപാദാനക്കാരണങ്ങളുംല്ല. രസം കാഞ്ഞമുഖനക്കിൽ വിഭാവാദികൾ നാശിച്ചാൽ രസം നാശിക്കുന്നുമെന്നില്ലെന്നും. കല്പിക്കേണ്ടിവരും. അതിനിന്നു അനുഭവമില്ലതാണോ. വിഭാവാദികളുടെ നാശത്താട്ടുടി രസവും നാശിച്ചുവോക്കും. അതുകൊണ്ട് രസം കാഞ്ഞതുവമല്ലെന്നും നിലമായി.

ഈനി അതാപ്പുമാണോ രസം എന്നു നോക്കുക. അതു അല്ലെന്നും ശബ്ദുകാരനുംതു സിഖാന്നും. വാസ്തവത്തിൽ ഉള്ളതായ കാഞ്ഞിപ്പാം നോക്കുവാനും, നോക്കുകയാണും ഒരു ദാന്തുവിനു

സാധിച്ചു. സപതവേദിക്കുന്നതായ റടപടാടികളെ മാറ്റുമെ കൈ തീ വരുത്തിനു ബോധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിക്കുള്ളവല്ലോ. റസന്റിപ്പുത്തിക്കു വിഭാവാദികൾ വേണമെന്നു വരുമൊപ്പാൽ, മുമ്പ് സിലുമാവാത്ത റ സത്തു വിഭാവാദികൾ ബോധിപ്പിക്കുവെന്നു വരുത്തുക്കൂട്ടു. അർ പ്പോൾ റസം അതാവുമഘേനും ഉള്ളിക്കാം.

റസമന്നാവെന്തോ? എന്നാണ് ഈനി ചിന്തിക്കുണ്ടത്. മുൻ പരഞ്ഞ ‘കോൺ’ എന്നതിനു പ്രജീകർപ്പാമന്നേ അത്യുള്ളിട്ടും. വിഭാവാദികൾ റസവുംജീകരണം എന്നുണ്ടുമെന്നും. വിഭാവാദികു ഷട്ട് പ്രജീകർപ്പാക്കാതിയാൽ ഗ്രമിക്കപ്പെട്ടുന്നതും വിണ്ണും വിണ്ണും അസപാദികപ്പെട്ടുന്നതുമായ കരാവവിശേഷമാണ് റസം. അതു ചിത്സപത്രവമായി അനാവുതമായിരിക്കുന്ന രോന്ദവുമാണ്. ഈ സംഗതിയെ കന്നുട്ടി വിശദപ്പെടുത്തണം.

സാധാരണ മേതുകൾ കുറക്കുന്നുണ്ടോ, അതാവുകുണ്ണുണ്ടോ അല്ല കിട്ടു കാണപ്പെടുന്നുണ്ടോ. പ്രജീകം കൈ സാധാരണ മേതുവാക്കനു. റസത്തിന്റെ നിജ്ഞത്തി ഒരസാധാരണസ്വരൂപായത്തിലാക്കയാൽ ഇം യെതു അതിനു ഭ്രംഖാമായിരിക്കും. റസം ചവുണ്ണാവിശീലിപ്പി മാണംപ്പോ. അതിന്റെ വിശേഷാഭ്യാസം ചുവർണ്ണാക്കു ഉണ്ടാവു കയും നശിക്കുകയും ചെയ്യും. ആഡു ഉല്പത്തിയെ തുടിക്കാണംപെട്ടു തതിക്കാണം റസം ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്നു പ്രവർദ്ധിക്കുന്നതോ. അല്ലോ തു റസത്തിനു ഉല്പത്തിയില്ല. ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം കാമ്പിച്ചി മിക്കുണ്ടതാണ്.

ലോകത്തിൽ അതുനും മുന്നാ തരത്തിലുണ്ട്. കൂടു പ്രത്യക്ഷാദി ലെഞ്ചകിക്കാണുന്നതും, രണ്ട് ചക്രവാരിപ്രമാണങ്ങളുടെ സഹായംകൂടം തെത്തുന്ന സിലുപിക്കുന്ന ബോധത്തോടുള്ളടച്ചിയ മിത്രാഗികളുടെ (യു ജൂന്നാർ എന്നു പറയുപ്പെടുന്ന അപക്രയാഗികളുടെ) ജനങ്ങം, മുന്നാ ലെഞ്ചകിക്കവിധയങ്ങളും യാർത്തേരു സംബന്ധവുമില്ലോ തെ സപസപത്രം മാറ്റു പിഷ്ടിക്കിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന മിത്രതരയോഗി കളുടെ (യുക്തനാരുന്നു പായപ്പെടുന്ന പകപ്രയാഗികളുടെ) പരി ത്രംഖശംനം. ഈ മുന്നാ അതാനുണ്ടുകൊണ്ടു വിലക്ഷണമായോ (വിഭാവാദികൾ ആട്ടനീഡിയതുകാണാണു ചൊവലാണ്ണു) ലോക്കു

തന്ത്രമായും താന്ത്രകണ്ഠ തനിം വിഷയമായും ഇരിക്കുന്ന കണ്ണക യാൽ രസം അതാപ്പുമാണെന്നും സ്ഥാവിക്കാം. വിഭാവാദികളാൽ അഭിവ്രൂതമാക്കുന്ന ആ നാജാംശമായി സ്പർശം പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിനു സ്ഥാവിക്കമരായത്.

സംഘാടനം അഞ്ചാറാം നിംഫീക്ലൂക്കമാം, സ്ഥാവിക്ലൂക്കമെന്നും രാഖ വിധിതിലുണ്ട്. റാമം, മുഖം, ജോതി ഇതുകൾക്കുന്നാംപ്രാത്യേകം. ഇതിനു വിപരീതം സ്ഥാവിക്ലൂക്കം. ഇതു രണ്ടുമല്ല രസഗ്രാഹകമായിരിക്കുന്ന അതാറാം. വിഭാവാദികളുടെ സംഭ്രാം തുടിയേ തിങ്ക എന്ന യന്നപ്പൂർണ്ണ ശാന്ത നിംഫീക്ലൂക്കത്രപരമായി. ചുവ്വുണ്ടും ചെങ്കുകാണഡിരിക്കുന്ന അരബ്ലൂക്കികാനുംസ്പര്ശം, സ്പർശം, മുഖപ്രശ്നിതികെട്ടണ്ടുംന്തും സിലിക്കുന്നതുകുകെകാണ്ടും സ്ഥാവിക്ലൂക്ക ത്രപരവും ദേഹാഭിക്ഷണില്ല. ഇതിനും ലൈക്കികവും അരബ്ലൂക്കികവുമാണും മട്ടിക്കും രണ്ടിന്റെരംവും സ്പര്ശന്ത്രവും വച്ചിച്ചിരിക്കുന്നതുകെട്ടണ്ടും തന്നെ രസം ഒരുംധാരാംശമായുംശാനുംശാംശുണ്ടും.

രസനിയുത്തിനെപ്പറ്റി പാലേ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ടെന്നു മുമ്പു സ്ഥാവിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതുകൊള്ളിച്ചിട്ടും ഇവിടെ, സ്പർശം ചിന്തിക്കാം. ‘വിഭാവാനാംവാദവ്യദിച്ചാരിസംശയാശംസാംശിയുംത്തിഃ’ എന്നാണും ഭരതസ്മൃതിത്തെ അടിസ്ഥാനത്തുന്നതിനുകാണ്ടുണ്ടും ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടുമാന്ത്രികളും ഇതുകൊണ്ടുണ്ടും. ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സംഖ്യാഗണങ്ങളുംത്തിഃ സംഖ്യാഗണങ്ങളിൽ അത്മാവാദവിത്തും കല്പിച്ചിട്ടുകാണ്ടും കംഡാങ്കളിൽ അവരുടെ മതംസ്ഥാപിക്കുന്നതും. എന്ന വകു സിലിംഗത്തെക്കും ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രാത്യുക്തിച്ചും അറിഞ്ഞതിൽ പ്രാത്യുക്തിച്ചും അറിഞ്ഞതിരിക്കുന്നുണ്ടോ.

‘വിഭാവം അരിംഡിവം, ഇരുക്കളുടെ സംഭ്രാംഗത്തായും ഉല്ലാശിംഘാടകാവം, ശമുഗമകാഡവം, പ്രോജ്ഞപേശകാഡവം ഇംഗ്ലീഷുംതും രസം ക്രമേണ ഉണ്ടാവുകയും വ്യക്തമായുകയും പരിപൂജ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നോ?’ എന്നിൽനിന്നും മീമാംസകമതാ നിയായികളും ഭ്രാഹ്മപ്രഭത്തികൾ വ്യാവ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പരിശീലനം സിലിംഗത്തിന്റെ ഒരു ചുരുക്കം താഴെ കാണിക്കാം. നമ്മിട ഏരോഗാഗംഡ്രിയിൽ വാസ്തവത്തിൽ സ്പർശിപ്പിക്കില്ലോ ചില

പ്രോം വല്ല വള്ളിയേം മറോം കണ്ട് അതു പാന്വംബന്നന വിചാരിച്ച നാം ഭയപ്പെട്ടുമാറുണ്ടോ. അതുവാലെതന്നെ കവികളിൽ ഒള്ളായ പ്രശ്നവിശ്വാസങ്ങളിൽ അബല്ലക്കിൽ നടന്നാരിൽ, രാമാടി കളിൽ ഉണ്ണായിട്ടുള്ള രതി യഥാത്മതിഭൂഗംകനിപ്പെക്കിലും അവ കൊട നാട്ടുനൈപുണ്ണംകൊണ്ടും, ദബ്ദപ്രയോഗചാതുങ്ഗംകൊണ്ടും ആ രതി അവരിലുള്ളതുവോലെ സാമാജികനാട്ട് തോന്തിപ്പോകനും ഇം തോന്തരതന്നുവരുവാൻ രസം എന്ന പറയുന്നത്. ഇതാണ് ഇവക്കെട സിലബറന്തം.

ഈ അഭിപ്രായം സ്വാധാന്ത്ര്യവാദിതന്നുംകും അതു ഒചിക്ക നില്പു. രാഹാദിവേഷധാരികളായ നടന്നരിലെം, കവികളിൽനേരു കൂടായ പ്രശ്നവിശ്വാസങ്ങളിലെം, മാത്രമേ രസനിപ്പത്തിയുള്ള എ നാണ്ഡും മുമ്പു സ്ഥാപിച്ചത്. അതുതന്നെ ആരോഹംപിതവുമാണ്. അദ്ദേം സംമാജികനാരിൽ (ഗ്രോതാക്കളിൽ) റംഗാന്തരതിയുണ്ടു കന്നതിനു സ്വാധാരം കാണണ്ടില്ല എന്നാണ് ഇവക്കെട വരം.

‘വിഭാവാദികളുടെ സംയോഗത്താൽ ... അനുമംപ്രാനമഹംപക ദേവസംഖ്യയുംതാൽ ... രസം അരാമിക്കപ്പെട്ടുനു’ എന്നാണ് സ്വാധാരം അമതത്തെ അരാമസരിക്കുന്ന ത്രിശങ്കപ്രഭതികർ പ്രാവ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു മാതിരി മുടക്കുമന്ത്ര ചുറും പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ, അതിനു പുകയുടെ സാദ്ധ്യതുള്ളതുകൊണ്ട് അതു പുകയും ബന്നു മേഖല അവിടെ സമീപമെന്നും തിരുപ്പെക്കിലും അതുണ്ണു ചുവിലർ അരാമിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈ വിഭാവംദികൾ നട നൂർ തങ്ങളുടെത്തുകളിലുണ്ടെന്നും തോന്തിക്കുന്നോം, വാസ്തവത്തിൽ അവരിൽ ഇപ്പെടുകിലും വിഭാവാദികളേറ്റും സംഘചത്തും സിലിച്ചിട്ടുള്ള രാമാടിരതി നടന്നരിലുണ്ടുന്നു സംമാജികനാർ തിച്ചപ്പെട്ടതുനും. ഇം തീരുമാനത്തോടുള്ളി അവക്ക് (സാമാജികനാട്ട്) ചമക്കുവും ഉണ്ടുകുന്നു. ഇതാണു മുൻപറഞ്ഞതു സിലബറന്തത്തിനേരു താഴ്ചയും.

ഈ തീരുമാനം സാമ്പ്രദായകും അതു പിടിച്ചിട്ടില്ല. അവക്കെട പക്ഷത്തിൽ അരാമിത്രാദിപിശരംനങ്ങൾക്കുന്നും രസജനകത്പരമിണ്ണി; അതു പ്രത്യുഖ്യത്തിനു മാത്രമെയുള്ളൂ. ‘ഈതു രാമാടികളില്ല’ എ

നാളു വോധമുണ്ടക്കിൽ അപ്പോൾ നടന്നംരിൽ അനമിതിതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈ ബാധാന്താനുള്ളപ്പോഴും റസത്തി നേരം പ്രത്യക്ഷയും ‘റസം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന’ എന്നാളും അനവുംപണം യും ഉണ്ടാക്കുന്നണ്ട്. അതുകൊണ്ട് റസാന്തരവും അനമംഗസപ്രതു പമ്പേന്നാണ് അവർ വാദിക്കുന്നത്.

‘വിഭാവാദികളുടെ സംശയംഗത്താൽ — ഭോജ്യഭോജകഭാവം സംബന്ധത്താൽ — റസം അഭിവ്യക്തമായിത്തീങ്ങാ’ എന്ന സാംഖ്യമതത്തെ അനുസരിച്ചു ഭട്ടായക്കരംചാൽക്കു മന്ദകാണിച്ചു രേതെ മുത്രംനെ പ്രാബ്ലൂനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായതു ശ്രദ്ധാദാർക്ക് അഭിവ്യക്തിയും പ്രാബ്ലൂനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധകാരംതന്നെ കൊപ്പുദാർക്കു ഭാവകത്പരമാണെന്നും ഭോജകത്പരമാണെന്നും റണ്ട് പ്രാബ്ലൂനിക്കുണ്ട്. ഒക്കും അംഗത്വം സിലിംഗുകളിന്തനംലുടനും ഭാവകത്പരമാണും പ്രാബ്ലൂനാം വാക്യായി വിഭാവാദികളും നായകാദികളും തന്നിഷ്ടഭായ രതിയും നായകൻ എന്നാം മറുമുള്ള വിശേഷം നശിച്ചു കേവലം തജണാനും എന്നാം രതിയെന്നാം മാത്രമായിത്തീങ്ങാ. തദനന്തരം ഭോജകത്പരമാണും പ്രാബ്ലൂനാം വച്ചിയായി, സാധാരണങ്ങളായിത്തീനും വിഭാവാദികളുടെ സമാധത്താൽ സഹാദയനാർ ആ രതിയെ ആസപദിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ രതിയുടെ ആസപദംതന്നെയാണെന്നും റസാന്തരം പാര്യപ്പെടുത്തുന്നതും. ഇതിന്റെ സാംഖ്യസിലഭംനും.

ആലക്കാരിക്കൂർ ഈ മുന്നുള്ളിയും സമതിക്കുന്നില്ല. കണ്ണമത് ഇങ്ങിനെ റണ്ട് പ്രാബ്ലൂനാംക്കു കല്പിക്കവാൻതന്നെ പ്രമാണം കരണ്നില്ല. റസം പ്രത്യക്ഷമായി അനഭവപ്പെടുകയാണെന്ന അളളതിനാം മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല. പ്രജ്ഞനവയന്നാം പ്രാബ്ലൂനാം തന്ത്രങ്ങൾക്കു കല്പിക്കേണ്ടിവരുമെങ്കിലും, അതിനും സ്ഥാനത്തു ഭവാധകത്പരം കല്പിക്കാമെങ്കിലും ഭാവകത്പരമാണെങ്കിൽ പ്രാബ്ലൂനാം സംഖ്യംക്കും അധികം കല്പിക്കേണ്ടിവരും. ആവലുമില്ലാതെ അഞ്ചിനെ കല്പിക്കുന്നതു ത്രായവുമല്ല. ഇതാണ് ആലക്കാരിക്കൂർട്ടെ വാദം.

‘വിഭാവാദികളുടെ സംശയംഗത്താൽ — പ്രംഗ്രഹ്യഭോജകഭാവം അതാൽ, അപ്പേക്ഷകിൽ വിഭാവംദികളുടെ പരസ്യരസമേളിനത്താൽ — എ

സം സുവുക്രമയെത്തിരുന്ന് ദ്രോഹിച്ചിനെ സാധിത്രനായകനായി ക്കുണ്ട്. അഭിനവഗള്ളുചൂഞ്ഞു ഭരതസൗര്യത്തിൽ വൃഥാവും ചെങ്ങൾ കുടംബം. ഇതിനും താല്പര്യമാവിൽ. റത്നകാരണം ദിക്കള്ളട പെണ്ണ നീഡുന്നേനുജുള്ളു അറബിനും കുടംബം രതി സഹാദയപ്പെടുത്തു അഥ ധിരോഹനം ചെയ്യുന്നു. അഭിനവരം, വളരെക്കാലം അഭ്രസിച്ച തന്മയപ്രാപിച്ചുവയ്ക്കും, രാമാദിക്കളും സംഖ്യയിച്ചകിടക്കുന്ന റത്നകാരണവിഭാഗിക്കും. പ്രതിഘാടിക്കുന്നവയുമുണ്ട്. കാപ്പുണ്ണ കൂടി, മുൻപുരുഷത്തു ഭാവക്കുതപ്പുരാവാരപ്പാരാ രാമസിതരുചിവിശേഷ ഷുഖ്യി നാലിച്ചു റത്നകാരണങ്ങളും സാധാരണകാമിനിത്വാദികൾ. മാത്രമായി അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടും വിഭാഗിക്കും സഹാദയപ്പെടുത്തുന്നു കൂടി. വൃജനാവൃദ്ധവാരംവഴിയായി അതു സ്വാദന ചെറിനു ദാഡിയും താരകാംബിക്കും. ഇഴ അതുസ്പാദനംതെന്നും ശശ രസമെന്നു പറയുന്നത്.

സംഖ്യസിലംഗതത്തിനും ഇതിനും തജ്ജിൽ സപ്ലേമേ വൃത്താ സ്വത്തും. രത്രാദികൾ സംഭാജിക്കുന്നാരിൽ ഇല്ലാതെത്തന്നു അവയു എ കുന്നുംവെച്ചുകൊണ്ടും ദ്രോഹി സംഖ്യസിലംഗതം. സംഭാജിനു വിൽ വംസനാതുവേണ്ട ലഭിച്ചകിടക്കുന്ന രത്രാദികൾ നടന്നാക്കുടെ പ്രയോഗ ചാതുര്യം കൊണ്ടും അഭ്രപ്പാശപ്പോൾ ജുജ്ജിക്കുക്കുമാത്രമാണ് ദ്രോഹി അലേക്കാർക്കുണ്ടായാണെന്നും. ഇഴ വാസനയേക്കരിച്ചും ചില പ്രതിശ്രൂതിരിയ്ക്കുന്നതും.

സവാസനാനന്ദസംഖ്യാരംഭസ്സുരിസപാദനംഭവേൽ
നിഖ്യാസനാസ്ത്രംഗാന്തഃകരംജ്ഞക്ഷ്യാത്യസ്ത്രം സന്നിഭാഃ
എന്നാത്രു അടിസ്ഥാനവച്ചുവരുന്നു. അനുഭവബന്ധാളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരു സംഖ്യാരവിഷയങ്ങൾ ചോസനു. ശ്രൂംഗാരാദിഹസനങ്ങളാട വാസന ധാരാളമായി സംഖ്യാരവിഷയങ്ങൾ രാശി പ്രസാദമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതു ലേഡാംപോരിച്ചും ഇല്ലാതെവക്കിം മരുളും തുണ്ണ്, ചുമർ, ക്രമ്പ് ഇഴ പ്രംശുതപദാത്മാദിക്കും അഭിം ക്രമത്താൽ ഭേദവുമില്ല. അഭിം ക്രമം നിർണ്ണനംകുറഞ്ഞോ, കുറവുന്നവണ്ണംകുറഞ്ഞോ, യാതെങ്കെ വികം ഭേദവും ഇവയ്ക്കുന്നതാല്ലപ്പോ. സഹാദയപ്രാപി ലേശം സിലിക്കാത്രംവർ ദ്രോഹി സംഖ്യാരവായ കാപ്പുംപോൾ ശ്രൂംപോരിച്ചുവരുന്നും യാതെ

അ ഭോദ്ദേശവും അവജന പ്രദയത്തിനാണോവുന്നതല്ല. റസംസപാ ദിമാക്കന്ന വരദാനാടം അവക്ഷേ അലഭ്രവുമാണ്.

വാസനതന്നെ മുഖ്യമായെത്തെന്നാം ഇജ്ജന്മന്ത്രതന്നെന്നാം ഒണ്ട് വിധമുണ്ട്. ഈ റണ്ടുണ്ടുകളിലെ ഒക്കവന്ന റസംസപംഡം സിലി ക്കു. മുഖ്യമായെന്ന മാത്രം മതിചെക്കിൽ വിർക്കന്മാരായ യോഗികൾക്കുടി അന്തുണ്ടായെന്നാം. അപ്പോൾ തുംശാരംഭിച്ചാണ് തീരുകയും ചെയ്യേക്കും. അങ്ങിനെ കാണുന്നതത്തിനാൽ ഇജ്ജന്മവം സന്ന തുടി റസാരഭ്രതിക്കും. കാരണമാണെന്നെന്ന് ഉംഗിപ്പിം. ഇതു ചേരബലതന്നെ ഇജ്ജന്മത്തെ വാസനക്കാണ്ട് മാത്രം റസംസപംഡം സിലിപ്പിം കുറിപ്പിലുണ്ട്. വിർക്കന്മാരല്ലോത്തവർത്തനെ ചിലർ തസം അരംഭിക്കുന്നില്ല. വാസനയുള്ളവയേ ഈ വിഷയത്തിൽ ആരു കർണ്ണാണുകുള്ളുള്ള. അപ്പോൾ വിഷയികളുടെ വാസന ഇംഗ്ലീ എന്നമാണെന്നും. വന്നാളുണ്ടനി. റസംരഭ്രതി അവക്കില്ലതാണ്. അതുകൊണ്ട് മുഖ്യമായാണുന്നതുകൂടി കാരണമാണെന്നു തീച്ചപ്പെട്ടതുണ്ട്. ഇത്തോടെ പുംജന്മത്തെയും ഇജ്ജന്മത്തെയും വാസന ധാരംഭിക്കുന്നു ഉണ്ടുമ്പുന്ന സഹായമാരാട പ്രദയം തീരുകയിൽ വിഭാവംബികളുടെ സഭയുണ്ടായാൽ പ്രകടഭാഷനും ആരുന്നുസ്പത്രവമായ റത്രാബിച്ചി തയ്യുത്തിവിശേഷമാണ് റസം.

സതേപംദ്രോകാദബണ്യസപ്രകാശാനന്ദചിന്മായ:

വേദ്യാന്തരാഘൂർഖലൃം പ്രാഞ്ചമാനന്ദസദമാദം:

ലോകോന്തരചമന്ത്രാംപ്രംജനഃകൈജീത്യലുമംത്രഭിഃ:

സപംകരംദാദഭിനന്ത്രപനായമംസപാല്പത്രേരസഃ:

എന്നം നിപ്പചിച്ചു കാണുന്നാണ്. അതായത് — സതപ്രഹണ്യി കൂടും നിമിത്തം പരിപൂണ്ണമായും സപപ്രകാശസ്പത്രവമായും ചിംഗ റദ്ദമയമായും ബുധമാനന്തസ്ത്രംമായും ഇരിപ്പുന്ന ഈ റസത്തെ സപ ക്രമാണുന്നതു അദ്ദേശവും ചിംഗയാട്ടുടി പാശ്ചാത്യരംഭം എത്തം ഏം പേര് മാത്രം അന്നഭാവിപ്പുന്നു. അതുമുഖ്യം ശരീരവും വംസ്യവ തീരുക ലിന്നങ്ങളുണ്ടെന്നുണ്ട്, തൊൻ തടിച്ചു, തൊൻ ചടച്ചു, ഏ നീണ്ടിനെ ശരീരത്തെ വിഷയക്കിടിച്ചു ആത്മംവിക്കൽ ഒക്കെ ബോധു

ഒരുവാറുണ്ട്. ഇവിടെ ശ്രീരാത്മാക്ഷാരിക്ക് ഭേദം തോനമാറില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ രസങ്ങൾ നായകരിൽജ്ഞങ്ങളാണെന്നുകില്ലോ ഒ ദം ഗ്രഹിക്കായുംയാൽ അതാൽ രസങ്ങൾ തങ്ങളിൽ തന്നെ ഉണ്ട് വുണ്ടായി തോന്നിപ്പോകുണ്ട്. ഇപ്രകാരമാണ് രസങ്ങൾ അറിക്കുവായുംതന്നെ. വിഭാവാശികളാൽ വ്യക്തമാകുന്ന ചിഡാനന്ദത്രാ ട്രിക്കി സ്വര്യം പ്രകാരിജ്ഞന്ന രത്രാശിന്മാന്യിഭവേംതന്നെ രസം; അല്ലെങ്കിൽ മേൽപ്രകാരം വ്യക്തമാകുന്ന രത്രാശികളോട്ടുടർന്നി സ്വര്യം പ്രകാരിജ്ഞന്ന ചിഡാനന്ദം തന്നെ രസം; എന്നം മറ്റൊരു ലേ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിലുണ്ട്. എക്കിലും ഈ നിത്രവണംകാണ്ടുതന്നെ രസനിജ്ഞത്തിയുടേയും, തങ്സ്വന്തരപത്തി നേരയും എക്കുദേശങ്ങളുംകൂടി മേഖക്കുണ്ടുകൾ സിലബിജ്ഞാനാ യിട്ടബേണ്ണു വിശ്രദിക്കുന്നു. രസവിഭാഗങ്ങളും, അവാന്തരവി ഭാഗങ്ങളും അമാവസ്യം നിത്രവണ്ണ ചെയ്യുകൊള്ളാം.

ആലാത്തുവും അനുഭിക്കുന്ന നന്ദതിരിപ്പും.

തെങ്ങോള്ളടി വായനശാല.

താഴേ പറയുന്ന ഘട്ടകങ്ങൾ തെങ്ങോള്ളടി അഭിപ്രായത്തിനും യി അയച്ചതന്നെതു സസണ്ടാഷം കയ്യറിയിരിക്കുന്നു:—

എ. കാകൻ (റൂമകത്താവു മുക്കേരാത്തു കമാരനവർക്കൾ.)

ഈ. മദ്ധ്യകാലമലയാളമാന്ത്രകക്കൾ (കണ്ണറാമാധാരണം സുന്ന രക്കംഡി; പ്രസാധകൾ ഉള്ളിട്ടും ഏല്ലു്. വരമേഖലയുവർക്കൾ.)

ഈ. ശോഭനീശാഖിത്രുചരിതം (കെടംഞ്ഞല്ലും ചെറിയ കൊച്ചു ലിനിത്തന്നുരംനവർക്കൾ.)

ഈ. ശ്രീമഹാരാത്രാവലി (മേലങ്ങത്ത് അച്ചുതമേരോനവർക്കൾ.)

ഈവയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വഴിയേ എഴുതുന്നതാണ്. ഇതു ടംതെ ‘യുവജനമിത്രം’ തുടങ്ങിയ ചില മംസികകളും ഇവിടെ അയച്ചതനിട്ടിള്ളതു കയ്യറി നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മം. വ.

പുമഗാത്മാനംപ്രേരിതാരംചത്വരം

ജീവ്യസ്ഥതക്സ്യാലൃതപരമെന്തി?

(ശ്രേതാശ്വത്രോധനിഷ്ഠൻ)

‘അന്നും അതിക്കയീനന്ദ്രാത്തവശം സ്വപ്തന്ത്രനാഭാശനന്ത് എന്നുകൊണ്ടതോളും ജീവാത്മാവു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോ അതു കൂടാം ലഭിക്കുന്നതോളും അതു പലിപ്പുമേരിയ ക്രൂഹചന്തിൽ അതു ചുംഗാവിത്തുപി ഞഞ്ചകാണേം ഇതിക്കുന്നു. ഏപ്പോളുംഒരു പരമ്പരാഗണംനടുവായിത്തിക്കുവോ അപ്പോൾ മാത്രം ജീവനു മാണംമില്ലാതാക്കി തന്നീരുന്നാലുള്ളൂ.’

പരമാനന്ദ രാമപ്പിഷ്ഠരോടി (ഡി. സി.)

ഇന്തികളും യുത്തിമന്ത്രങ്ങളും.

മന്ത്രാർധപാട്ട് തോറം (തൃജ്വ)

അന്നനാതിനാക്കണട കാനകമുകിചേരുകിളിയാളും പരന്ന വടക്കംകൊല്ലുത്തു ഭേദിയാം കിടക്കിന്നെപാനാഴക്കോലിനേൽ ചെന്ന മയിരുന്ന കൗര്യംവിനേംട പടപാളന നല്ലതും നല്ലമല്ലും പോയ കോൽവാത്തുകളും. ‘ശജക്രഷ്ണവൻ കീഴുക്കാവിൽക്കൂട്ടുനു ശക്രഷ്ണവനായി കാണണ്ടി കൂപ്പുലും നടത്തി നല്ലതും നല്ലമല്ലും പുനരുടിന്ത്രവോയി?’

ആരുത്തിരോക്കുട കൗര്യംവുണ്ട് തന്നുകൾ താൻറു ഭന്താവിനു വിളിച്ചുത്തുട്ടി ‘നല്ലതും നല്ലമല്ലും കൂപ്പുലോടിക്കുവാൻ പോയി കീ പുനരുടിന്ത്രാലെം എൻ്റെ ഭന്താവേ?’ ‘എല്ലാവുചുക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നും’ എന്ന കല്പിച്ചു ഭന്താവേ. എന്നു ദിവസത്തെ എല്ലാവുലും മന്ത്രം കഴിപ്പിക്കുന്നും? ‘പത്രതിവസത്തെ എല്ലാവുലും മാവും കഴിപ്പിക്കുന്നും; വാത്രം മാസത്തെ വിശ്വാസവും കഴിക്കുന്നും എന്നാണും ദേവിയെ!’ ‘അതിൽ ചുഡജ്ഞിശാലോ എൻ്റെ ഭന്താ

വേ? 'നാല്പുത്രത്താന്നായിട്ടും കഴിക്കാമല്ലോ'. അതിൽ ചുങ്ഗത്തിനാലോ എന്ന് എന്നും ഭർത്താവേ? 'അന്നെല്ലാന്തവന്നയായി കഴിക്കാം എന്നും ഒപ്പുവിയേ?' 'പറ്റണ്ണമാസത്തെ പിണ്ണും അന്നെല്ലാന്തവന്ന എന്നും കഴിക്കം എന്നും ഭർത്താവേ?' എന്ന ചോദിച്ചു. 'മുന്നുറടി ദ്വാരപ്പുത്രത്താവും ബലിയും പറ്റണ്ണ പിണ്ണും അന്നെല്ലാന്തവന്ന കഴിച്ചും ലോ എന്നും ഒപ്പുവിയേ! എല്ലാലും ശേഷക്രമിയ പുണ്ണ്യംഹയും കഴി തെള്ളവോകും'. 'എന്നാലിപ്പോൾത്തവന്ന കഴിച്ചുകൊംക്കേ വേണ്ടും, നല്പച്ചറം നല്പുമ്മയും പോയി പുനരുട്ടിതെള്ളവോയി എന്നും ഭർത്താവേ?' ആയതിനാക്കേടു ഭർത്താവുണ്ടോ, ദിവത്തോടുകൂടി എല്ലാലും പുണ്ണ്യംഹയും കഴിക്കുന്നു.

'വേണ്ടിപ്പോ എന്നും ഭർത്താവേ, നല്പച്ചെന്നും നല്പുമ്മയേന്ന യും പുനരുട്ടിച്ചു ക്കുടുക്കവനെ ആരംഭിതെടുക്കു മഴുവെറിയാതെ കുടുക്കുന്നതും' ആണിവെക്കംതെ മുഖാമിതെടുക്കു കുറവിടിക്കുന്നതെ നട്ടുക്കിൽ കൊണ്ടുചെന്നു് ശങ്കരക്കുവൻ കുറവേടക്കുന്ന കഴുവേറണ്ടും എന്നും ഭർത്താവേ? എല്ലാലും പുണ്ണ്യംഹയും കഴിഞ്ഞു് ഇന്നിത്താനെ എന്നും ഭർത്താവേ? 'കിഴക്കുംകൊരല്ലത്തു ചഞ്ചാതിവീട്ടിൽ പോയി വിത്തുണ്ണണ തിക്കമടക്കം കഴിയേണ്ടോ' എന്ന കല്പിച്ചു. 'നോം നടക്കോം നോം നടക്കോം എന്നും ഭർത്താവേ കിഴക്കുംകൊരല്ലും ചഞ്ചാതിവീട്ടിൽ വിത്തുണ്ണണോ'. ഇനിക്കിണ്ണിനെ കാട്ടിമണ്ണി നടന്നുകൂടാ എന്നും ഭർത്താവേ, ഇനിക്കിണ്ണിനെ പായ്യുപത്രക്കു നടന്നുകൂടി. ഇനി കിണ്ണിനെ മുലവിണ്ണ മട്ടിനരച്ചുലോ ഭർത്താവേ, നമുക്കിണ്ണിനെ മുവ യുംകൂടി കനിന്തിപ്പുല്ലോ. മുഖവുംകൂടി കനിയാതെ ജാലകപുഞ്ഞും കും വാക്കം നടയും എന്തു മുൻനടയാകും! മുല വീണാ മുടി നരച്ച മുഖി വർദ്ധിച്ച ശ്രദ്ധാലുകൾക്കു വാദക്കുമുത്തു പിന്നനടയാകും!

ദേവിയുടെ ഇല്ലും ഷുഡിനുവും വരട്ടു എന്നാചൊല്ലും ഭർത്താവേ മുന്നിലോടി വഴിനടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടപിന്നാലെ മക്കഴിയൽക്കു ദേവിയാണെ കാരി താരാത്താരെ വെച്ചു നടന്നാണല്ലോ. അവിടുണ്ണം കുറതുമേ വഴി നടന്നാചെല്ലുന്നോ പാദം മടക്കി പാവിനി തിന്നുകഴിക്കേണ്ടോ.' കുടുക്കോൽമേൽ രണ്ടു പക്ഷും ചേക്കുന്നുംലെ പ്പോലെ ദേവിയും ഭർത്താവും ചെന്നാരയിരിക്കുന്നു. കുട്ടാലംപാഠം

പഞ്ചയും ഫഴത്തു തിന്നകഴിച്ചരയിരിക്കേണ്ടും അപ്പോൾ ചൊഡിച്ചു തന്നാക്കൻ തന്നെന്നും ദേവിയാണെ. ഇങ്കാണന്നിനന്നല്ലോലിവേരാംക്കന്തേ, ആരുടെ എന്നവകാട കലിപ്പേരാരാക്കനു. ശങ്കരിക്കവൻ തന്നു കീഴുക്കുവാകുന്ന, കല്ലോന്നാലിവാനന്ന കഴിപ്പോാർ. നാഥ ക്ഷേരയ കലിപ്പേരാറു കാണുന്നമകിൽ ഭർത്താവു കല്ലോന്നാലി വേരാറു കാണുന്നമകിൽ എന്നെന്നും ദേവിയാണെ! വിങ്കളുണ്ടാ കഴിഞ്ഞു പോയുന്നു വിശ്വിക്കാംവട്ട്. വിങ്കളുണ്ടാ കഴിഞ്ഞു പോയുന്നോരു നേരത്തെന്നും ഭർത്താവു മറ്റൊരുംല്ലോ ചില കളിമകതകൾ. ഇന്നിക്കോയ കലിപ്പേരാറു കാണുന്നമകിൽ എന്നും ഭർത്താവു കല്ലു നന്നുണ്ടാലിപ്പേരാറു കണ്ടിട്ടുവേണാം കീഴുക്കംകരല്ലോ ചാഞ്ചാതിവി കിൽ വിങ്കളുണ്ടിന്നും. കല്ലോന്നാലി പോരാറിൽചെന്നാലോ എന്നും ദേവിയാണെ. ആഴക്കവശ്വരത്തിൽ മുഴക്ക അട്ട പുഴ ധന്യും മരലക്കിടന്ന കടിപിണ്ണയുണ്ട്. എംബുക്കത്ര പേടിശക്കയെമുഖങ്ങൾ മലം എന്നും. ഭർത്താവു ചാഞ്ചാക്കുന്ന എന്നുംവിന്നാലെ തുണ പോരിക്ക.

ഭർത്താവിന്നത്തിക്കി ദേവി വലത്താഴിച്ചു കണ്ണങ്ങിനൊ ഭർത്താവിന്നമുന്നിലോടി വഴിനടക്കുന്നു. ചിത്തിരക്കത്തിൽ ചെറുപ്പാവപ്പോ ലൈ ദേവി കല്ലോന്നാലി പോരാറിക്കൽ നിവിരേ ചെന്നു. പുഴയു ടയോൻ പൊന്നക്കാരം പുഴനേരുണ്ടും വലിച്ചു മേക്കര വെച്ചു. തോണിത്തലക്കൽ കിടന്ന തുകില്ലാതുന്നു. ‘പുഴയുടയോൻ പൊന്ന കുന്ന പുഴയുടയോൻ പൊന്നക്കുന്ന’ നാലും മുന്നേഴു വിളിക്കുന്നുണ്ടുണ്ട്. ചില്ലുന്നവോട്ടി ഉണ്ണൻ പുഴയുടയോൻ തോണിത്തലക്കൽ ചെന്ന നിലവാക്കുന്നു. ‘കേട്ടുകൊണ്ടാലോ എന്നും പുഴയുടയോൻ പൊന്നക്കോ, എന്നും എന്നും ഭർത്താവിന്നേയും ഇപ്പുഴ പിലാശി അതായോ. തോണിപ്പുലിക്കേതും കൊടന്നിട്ടില്ലെന്നും. പുരജീവി ദോഷം പുഴയും നിന്നുതിട്ടില്ലെന്നും. ‘തോണിപ്പുലിക്കേതും കുന്തിട്ടില്ലെന്നും കുിൽ ഇവിടെവെച്ചു പലവക തോൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തലയിൽ കെട്ടി ന കെട്ടിപ്പുചൂടുടക്ക തന്നാൽ നിങ്ങളേയും ഭർത്താവിന്നേയും പുഴ കടത്തി അതരാം?’ ‘തലയിൽ കെട്ടിന കെട്ടിപ്പുചൂടുടക്ക തന്നാൽ എന്നും തി രമ്മടി സാലും പാഴുക്കായുംലോ.’ ‘ആരുവകയുംതട്ടി തങ്ങവാൻ പാ

സ്ത്രീപ്ലേക്കിൽ ഇനിയും പലവക തൊൻ കണ്ടിട്ടിട്ടും? 'ഉള്ളവല്ലോ നീ വരഞ്ഞാലോ ശങ്കമുഖവനേ ഉടയവല്ലോ തങ്ങവാൻ കരാറുകൾ പിടിച്ചെല്ലും?' 'തോഴിക്കു കിടക്കുന്ന കേന്ത്രമുണ്ടാടത്തന്നാൽ നിങ്ങളേ യും ഭവംവേയും ഷുച്ചവിലംഡിട്ടും?' 'കോത്തമുണ്ടാട നിന്മക്ക ദാനാലോ പൊന്നക്കന ഏതാർട്ടർ പോർമുല സപ്ലും പാഴിക്കരുയ്ക്കുലോ. ഷുച്ചരാബിൽ കണ്ടുചേന്നു; പതിരാരാബിൽ മാലവബച്ചു; മാറ്റ കൈൻ തേതാവു തുടി കണ്ടിട്ടിപ്പുണ്ടും. കേന്ത്രമുണ്ടാട നിന്മക്ക തന്നാലോ എപ്പാനുകനേ! ഏന്നും അണ്ണിമാർ സപ്ലും ചിതറകായുലോ' 'ഒരു വകയുംതുടി തങ്ങവാൻ പാണ്ടിപ്പേക്കിൽ ഇനിയും പല വക്ക് തൊൻ കണ്ടിട്ടണ്ടാലും. ഉള്ളവല്ലോ നീ ചാഞ്ഞാലോ മകനെ ഉട അവല്ലോ തങ്ങവാൻ കരാറു കംവിലുണ്ടും.' 'ഉണ്ടമടിയിൽ കിടക്കുന്ന മണ്ണതാല് കൂടു വട്ടിയും തേതാവിൻ കയ്യിലിട്ടിക്കുന്ന പൊൻചുരക്കോ കൂടും തന്നാൽ നിങ്ങളും ഭേദംവിന്നയും ഇം ഷുച്ച മറുകരജ്ജു വില തുടിഭേദിക്കും?'

തേതാവിൻകയ്യിനും പൊൻചുരക്കോകൂടും ഒക്കവണ്ണാൽ മ തേതാലക്ഷയവട്ടിയും തുടി അക്കലെ ചീരെ കൊണ്ടുവെച്ചു കൊടുത്തു. മണ്ണതാലക്ഷയവട്ടി ചെന്നെടുക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ ചക്കി ചെന്ന നീഡായും പഠനിള്ളുന്നു. പൊൻചുരക്കോലീ ചെന്നെടുക്കുവാൻ ചെ നാപ്പോൾ നാഗവബള്ളിപ്പാശായി ചെണ്ണാടിക്കളിനുടന്നുന്നു. 'പും സും വേണ്ട കൂളി പരന്തും വേണ്ട കൂളി. പേടചിപോ കൂളി മായെ ഞ്ഞും?' 'തോൺിയും വേണ്ട കൂളി തുഴകോകൂലും വേണ്ട കൂളി പോ പോ കൂളി മായെ ഞ്ഞും?' അവസ്ഥാട തോൺിയും കൂത്തിയിരക്കി ഇതാ പോകുന്ന കൂളിയും നടപ്പുണ്ടയോടെ. പോങ്ങത്തമപ്പോതു ദേവിനിൻ പുറമെ പോന്നുലംകൊണ്ടു നടക്കിൽ കിടന്നിപ്പോൾ വലയതുള്ളു?' 'പോങ്ങത്തമപ്പോതു ദേവിനൊന്നുലംകൊണ്ടു ഏന്നും ഭേദംവേ ഒഹ്മരകെട്ടു മകൻ നിങ്ങളുംയിട്ടുണ്ടും?' 'കേടുകൊണ്ടാലോ ഏന്നും മാറ്റക്കരെ ഏന്നും ഭേദംവേ തോൺികടന്നാതെ പോയിട്ടും ശങ്ക ക്കുവൻ കയ്യേടുക്കന്നു ആശാരിതിണ്ണി മഴവരിയാതെ മുംബിതി ണ്ണി കയ്യപ്പിടിച്ചുവരുക്കാതെ നടക്കിൽ കൊണ്ടുചൊന്നു കൂളിനെ തൊൻ കൃഷ്ണരാമിട്ടും. തെക്കടിച്ചു കരാറു വടക്കടിച്ചു. വടക്കടിച്ചി

നകാറൻ തെങ്ങടിച്ചു. തെങ്ങംതിയവള്ളികാറൻ തിരിച്ചുതുന്ന. ‘കളും സം തോനിയും തുടി നടക്കിൽ നടക്കാവിന്നിനു തിരഞ്ഞീരിയുന്ന. തോനിവോയി കഴുമരമായി. കഴുക്കോലുവോയി കഴുത്തിൽ പം രൈതു. നടക്കനടക്കടവിൽ കഴുമരമായി. ഇതാ കിടക്കുന്ന ഭർത്താവേ പുഴയുടയോൻ കഴുമരത്തിനേൽ?’ ‘അരയേം എൻ്റു ദേവിയാണെങ്കി ഇരുനെ തോറി തുഴതിതിള്ളാതെക്കണ്ട് ആട്ടിയാകുന്ന കിഴക്കംകൊപ്പിം വിഞ്ഞുനിന്നില്ല .തോൻ.’ തോനികടത്തുന്നതെ പൊയ പുഴയുടയോൻ പൊന്മക്കോടുള്ള സ്ഥായിത്തുറ എൻ്റു ഭർത്താവിനു വിട്ടി കില്ലപ്പും. പുഴയുടയോൻ പൊന്മക്കുന്ന തോറിതുഴതിരിക്കുന്നുമുള്ളിൽ തെളിഞ്ഞു പുഴുച്ചുവും ഒരു ദിവസിൽ കുണ്ണിക്കും തെളിച്ചു താലോച്ചം വാദത്തി കാരിയിനമരങ്ങൾമാക്കി ഉരുത്തിരിച്ചു. ‘കേരിഡക്കംഡാക്കു എൻ്റു, ഭർത്താവേ! കാരിയിനമരയോട് കുത്തിൽ’. മരയോടകത്തിലോടി കരകൊണ്ടു. പൊൻചുരംതുകൊണ്ടു തുഴഞ്ഞു മറുകരക്കുന്നോട്ടോടി കാരകൊണ്ടു. മരയോടം തട്ടിതാലും വിച്ചു. വളർച്ചുകമാക്കി ഉരുത്തിരിച്ചു.. ഭർത്താവിൻ്റെ കുഞ്ഞിലെരുംതുകൊണ്ടു. ‘എന്റുവേണ്ട എൻ്റു ദേവിയാണെ. വളർച്ചുകും കൈവണ്ണനേണ്ടുമകിൽ പൊൻമകുന്ന തോറി തുഴതിരിച്ചിട്ടുണ്ടും. അതിനും കാതമുള്ള കല്ലേന്നുന്ന ലഭിച്ചവരും’ മുമ്പിയാക്കി തോറി അടിക്കിട്ടു ചവിട്ടപടിയാണപ്പിച്ചു. കഴുപ്പുന്നയുമുന്നു. പുഴയുടയോന്നു ജൂക്കി വെള്ളിംകൊണ്ടു തെളിച്ചു. ദംപ്പള്ളുകൊണ്ടു കാപ്പും ചെങ്കു. പുംബാപ്പതിപ്പും ജീവപ്പതിപ്പും മനുപ്പതിപ്പും പ്രതിപ്പുചെങ്കു ശാരോടുശാരോടി, വാളുവിനോടു ചായ കംടി, ജീവനോടു ജീവ ശോടി. കാൽക്കിട്ടാടുന്ന കാൽപ്പിലഘുകൊണ്ടു ഇടികൊട്ടുകുന്ന നേരത്തു് എടാശം മുരിക്കിട്ടു വലാശം എഴുനോടു ദേഹമുന്നിൽ വന്നു’ ആചരണരോപചാരം ചെങ്കു. നടുവുന്നുകുണ്ടപ്പോൾ ഇപ്പോൾചെങ്കു ആചരണരോപചാരം അപ്പോൾ ചെങ്കുംയിരുന്നില്ലെങ്കിലും കിന്ന. മരംപ്പുകലത്തിൽ മരംപ്പി എന്നേ തോൻ വിന്നതുള്ളൂ. ദേവകും അതിൽ ദൈവം നിന്മാളുംനുണ്ടുന്ന തോൻ നിന്മതില്ലപ്പും. ‘കേടുകൊണ്ടാലും എൻ്റു മകുന്ന. അന്തിയോളം നീ തോന്റി കുത്തിയാണലും സസ്യങ്ങൾക്കുപാരം നിന്മക്കുള്ള കാരം മുലിയാംയിരിക്കുട്ട്’ എന്ന വ

രവും കൈരടിത്താം. അതുകൊണ്ടിട്ടിട്ടും. തുംകൊണ്ടു മട്ടിട്ടിട്ടും. വാഴിം തട്ടം മന്തിച്ചുലം കൂർജ്ജലതി അസ്ഥിയിലും ചൊന്നം ചന്ന ചാസ തേനാട പഴിപ്പോകുന്നു. ‘ഒണ്ടല്ലേഡേവിയാണെ. ഉരുവാടല്ലേഡേവി യെ. ദിശാജന്തുമും ജാതികളിലുണ്ട്. പട്ടവലിയനാഗംഉണ്ട്. മുഖംവ ലിയ ഭ്രതമുണ്ട്. വണ്ടതുന്നവിധാനംഞ്ഞുണ്ട്. വാഴരികൾ വൻ പുലി കുടകമത്തുണ്ട്’ അതുകുറിപ്പുണ്ടോ പേവിയാളുമുണ്ട്, ഭൂമികൾ കൈമാറു മുന്നാ അട്ടക്കമാസമാചെയ്യു. പട്ടവലിയ നാശങ്ങളും വന്നു മുഖംവലിയ ഭ്രതങ്ങളും വന്നു. വണ്ടതുന്നവി വരനാഹഞ്ഞും വന്നു ശ്രൂട്ട് ടിന്തു. ‘വാഴരികൾ വൻപുലിവന്നനേതിട്ടണോങ്ങനേരത്തു പേടിയും തന്റെ ദൈപ്പു ദൈപ്പു തന്റെ ദൈപ്പു. മിഥ്രംവൈമരമത്തിനേലേടി കർക്കൊണ്ട്. ആരംബന്നതാൻ മരംബണ്ടി കയറിയല്ലോ ഏരുന്നു തേനാവെ. പണ്ണുന്നക്കന്നതാനെന്നു ചെയ്യു. ഏന്നതിനെ കേട്ട പേവിയാളുണ്ട്. വാഴരികൾ വൻപുലിയെ വിളിച്ചുത്തട്ടി. കട്ടിക്കാഴു രണ്ടിനെയും എടി ടത്തുംവലത്തുംനിറുത്തി പെണ്ടപുലിയെ മുന്നാൽനിറുത്തി വെള്ളപ്പും നംടിലെ തുള്ളപ്പുനി അതുവായിച്ചു മിഥ്രംവൈ പൈതൃമരത്തിനേലണ്ണരു കയറരി. പൈതൃമരത്തിനെ പണ്ടപ്പുംചീ പൈതൃമരത്തിനെ തുള്ളപ്പും തെള്ളിപ്പും തന്റെ ദൈപ്പു ഏരുന്നു തന്റെ ദൈപ്പു പുലാക്കഴുത്തിൽ കുകംബാചെ നാരയിങ്കുത്തി. പേടിയും ഏരുന്നു തന്റെ ദൈപ്പു പുലിക്കഴുത്തിൽ അരു കിരിക്കംനമനംചൊല്ലി നടാനടാ ഏന്നു പേവിയാം നടത്തുംചൊല്ലി. അസ്ഥിയിലുംപോന്നം വനവാസത്തെ ചതുർപ്പിംക്കണ്ണും തണ്ഠി വലാഗശത്തെ തെച്ചി ചെന്നവരത്തി മല്ലു മല്ലി നംബുദുക്കം തല ഉല്ല ആകട്ടി. വെള്ളമുണ്ട് കരിപ്പടംതട്ടിത്തും വിരിപ്പും തുണ്ടേരുമാണി ക്കണ്ണുകുരംബു തള്ളംനിരത്തി. ഉഞ്ഞനടവിൽ തേനാവിനെക്കൊണ്ടു അരംയിങ്കുത്തി. പേവിയും ഭത്താവും ഒരു ഗ്രാലും ചാവും പണ്ടയും പ ഭൂതത്തിനും പല മൊഴിവുംകും പരഞ്ഞു അരംകുതുനു. ഇതിനേരും ഏരുന്നു തേനാവെ. കിഴക്കംകൊല്ലും ചഞ്ചംതിവിട്ടിൽചെന്നു വിരുത്തുണ്ണേണ്ടാ മല്ലുയോ ഏന്നതാണിന്നതുവായേരുളും പകൽ വാഴനാഡി തുണ്ണനാടം രാവുംഡം ചാലുഗെവാനേരും വട്ടംചുത്തും പട്ടവാങ്ങ തി ഞാനിരിക്കാമെടാ ഏന്നു ചൊല്ലി. തന്റെ ദൈപ്പു വിരുത്തണി നായി പരഞ്ഞതയ്ക്കുവരും കരംമാംകുന്നു.

(തുടക്കം)

ബാധകർത്താ അദ്ദേഹമിന്ദ

(കൃഷ്ണഗാമാരീതി)

(1)

എന്നുമത്രോപരാന്തരവിട്ടുപോ—
യൈന്നവന്നിടക്കയൈന്നരികിൽ.
എകനായ്ലിലകളെങ്ങിനെചെയ്യുന്നു—
നാകയാൽസോദരാവനാഡുന്നി.
വണ്ണക്കർപ്പാപ്പുജ്ഞങ്ങളുംനിവവേണ്ടപോ—
ഉണ്ണായിടേണ്ണായകരാലമായി

(2)

ചിത്രശലങ്ങളുംതമംഗിയി—
ലെത്രയണിഞ്ചിതം!കൂത്രാഥനു
ജ്ഞാജനിപ്പാതയീക്കുട്ടത്രഹനേത്രവം—
ന്റിഷ്മിശ്ചോട്ടമിന്നാന്നാന്നാസു—

(3)

മരംതുനിപ്പാന്നവുക്കുണ്ടെന്നും
ചുറ്റുമെന്നമുള്ളിങ്ങവക്കായ
നട്ടുള്ളപ്പെട്ടിയൊട്ടാക്കുകൊന്തുകാൽ
മെംട്ടിട്ടുജ്ഞിയുനിപ്പാന്നിതാ!
ഓരംവഹിക്കവനാകാനേവള്ളിക്കു
പാരിൽപ്പതിച്ചിതം!കാര്യുള്ളാഥം—

(4)

‘എന്നണ്ണി!ബാലകം!ന്റനാടവരങ്ങകു—
ഒളംനാമക്കുപംക്കിപ്പാജ്ഞാജ്ഞാനിപ്പാം
എന്നമല്ലിനിമേൽക്കിനാടലീലയി—
ലോനിപ്പാചേരകയില്ലജ്ഞാജ്ഞാം!!’

ഇന്ത്യസമാനമാമോമനയാനന-

മിന്നിമെത്തുമിയിൽ കാങ്ങയിപ്പും!!

അല്ലായുള്ളുകിനംൻപുജ്ഞിദാക്കണവോൽ

തപ്പിപുജ്ഞിനമാച്ചിൽപുജിഷൻ!!

വേദിച്ചിടംതെനി, ശ്രീധിച്ചുകൊണ്ടലും

സോംഡരംസപർഘ്രതിലാബംലം!!'

(ഒ)

കണ്ണു! മിപ്പുജ്ഞിഡാ, വക്ഷിക്കാളികയു-

മിട്ടേച്ചുപായിതേര്, സോംഡരാ!നീ?

ഞാവിഞ്ഞു ചെംപ്പുനവാക്കകൾ കേൾ കുറ്റേ

മാനന്തവാഴങ്ങാഡോഡരാ!നീ?

ദിഗ്ലാമിക്കാലംവോരക്കവാനന്നാട

വക്കതിഡലന്തുമോഡോഡരാ!നീ?

(ഓ)

വൻചിാവകിലും, ലുഖ്യതാണാലിലും

സഭ്യാരമിവിധാനിന്നവെന്നോ!!

കണ്ണു! മെന്തജ്ഞേജ്ഞിനോടെന്തുകളിക്കാവേ.

യിഞ്ഞുപ്പുട്ടിലഞ്ഞാനിഞ്ഞുംചോലെ.

എന്നുമത്തേസോംഡരനന്നുവിശ്വന്നുചോം -

യൈന്നവനിടുകയൈന്നരികിൽ -

എ. പി. കുഞ്ഞൻനായർ ബി. എ., ബി. എൽ.

തന്ത്രജ്ഞന്തി.

‘തന്ത്രം’ എന്ന ദിവച്ചുരം സംസ്കൃത; ‘ജ്ഞന്തി’ എന്നാൽ യോഗം. ‘തന്ത്രജ്ഞന്തി’ എന്ന ശബ്ദത്തിനു ശാസ്ത്രജ്ഞാഗം എന്നതാം. ‘ജ്ഞാനത്തെ ഇതിനേരം ഗം’ എന്ന പ്രത്യേകിപ്പുകരം ‘ജ്ഞാഗ’ ശബ്ദത്തിനു അംഗം എന്ന താൽപര്യം. അപ്പും, തന്ത്രജ്ഞന്തികൾ

എന്ന വെച്ചും ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾക്കുള്ള സംബന്ധത്തിനടിസ്ഥാനമായ ട്രിലി അംഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ എന്നും ഏന്നുമോ കൂടുന്നു. ശാസ്ത്രകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമപാഠങ്ങളിൽ വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു ‘തന്ത്രജ്ഞന്തികൾ’ എന്ന സംഖ്യയാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ചില വസ്തുക്കളുടെ സഹായംകൊണ്ടുകൊണ്ട്. അതിനാൽ, മിശ്രക്കളുടെ ശാസ്ത്രഭേദം തുറന്നു കാതിലുള്ള അത്മജ്ഞാനം ഗ്രാമപാഠാനുഭിക്കുന്നവർ ‘തന്ത്രജ്ഞന്തികൾ’ എന്ന താങ്കോൽക്കുള്ള കുംകളുണ്ടിൽ തൊട്ടതിട്ടുള്ള ഈ താങ്കോലുകൾ പൂർണ്ണംകൊണ്ടു ദിനങ്ങളും ജാതിയിൽ അഭിനന്ദനയും കൊണ്ട് ഇവയിൽ ചിലതു വിഷയസംബന്ധത്തെയും വേറേ ചിലത് അത്മജ്ഞാനം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. ‘അധികാരം,’ ‘വിഡാനം’ മുതലം യവ വിഷയസംബന്ധത്തിനാതകനവയാളുകയാൽ ‘അഭിവൃദ്ധചത്രം ഷിഖം’ ദിക്കുള്ളപ്പോലെയുള്ള ചില അംഗങ്ങൾ മരാത്രം മാറ്റുമാകുന്നു. ‘അവദാനം,’ ‘അതിദാനം’ തുടങ്ങിയവ അത്മജ്ഞാനംവയത്തിനാവകരിക്കുന്നവരുക്കുകൊണ്ട്, സംശയാഗവിപ്രയോഗാദികളുള്ളപ്പോലെ വിശേഷം മുഖാധിക്രമവും അനുകൂലം. ഈ തന്ത്രജ്ഞന്തികൾ, എറഞ്ഞ ഒരു എന്ന പൂര്വാസത്തോടുള്ളി പ്രായണം എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ചില പരിശോശണങ്ങളും ദിവസങ്ങളും അവയുടെ ഒരു സപ്തരൂപംശാനുഭാവകനും വിശ്രംതികൾക്ക് ഒഴിമ്മുള്ളതു രാണ്. പ്രകൃതത്തിൽ ഇവയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾപുരുഷന്നാണ് ‘കൈഞ്ചില്ലാൻറും അത്മശാസ്ത്രം’ അഭിസത്തിച്ചുണ്ടാണ് പരമ്പരാഗം തുടങ്ങുന്നത്. എന്നാൽ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ ചിലത് ഇതരവിഷയങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തു ചെങ്കുന്ന രീതി. ഈ വ്യതിയാനം സൗകര്യത്തിനാവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

‘തന്ത്രജ്ഞന്തികൾ’ മുപ്പുത്തിരണ്ടാംബന്നാശ പബ്ലിക്കേഷൻ പരമ്പരയാൽ
വരയ്ക്കാതെ. 1. അധികാരം, 2. വിഡാനം, 3. യോഗം, 4. പിഡം, 5. മേതപത്മം, 6. ഉദ്ദോശം, 7. നീദ്രാശം, 8. ഉപദാനം, 9. അപദാനം, 10. അതിദാനം, 11. പ്രദാനം, 12. ഉപമാനം, 13. അത്മംവത്തി, 14. സംശയം, 15. പ്രസംഗം, 16. വിപഞ്ചം, 17. വാക്കുശേഷം, 18. അഭാമത്തം; 19. പ്രാവൃഷം, 20. നിപ്പച

നാം, 21. നിഃശാസനം, 22. അവവച്ചും, 23. സപ്രസംഖ്യ, 24. പുണ്യ പക്ഷം, 25. ഉത്തരവക്ഷം, 26. എക്കാത്മ, 27. അനന്തരതന്ത്രവേദം, 28. അതിത്രാന്താവേദം, 29. നിഃശാസനം, 30. വിക്രമം, 31. സമുച്ചയം, 32. ഉംഗ്രഹം — ഇവിടെനാ യുക്തികൾ ആകെ മുപ്പ് തതിരണ്ടൊക്കൻ. ഇവയിൽ കാരാനിംഗന്നും ചുങ്കത്തിൽ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

(1) അധികരണം: — ശാസ്ത്രകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗുഹമണ്ഡലിൽ പ്രതിപാദിക്ഷവാൻ പോകുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗുഹമാരംഭ തതിൽ ചെയ്യുന്ന വിവരണമാണ് ‘അധികരണം.’ യാതൊരുതു തത്ത അധികരിച്ചു (വിഷയികരിച്ചു) പറയുന്നാണോ ശാത്യികരണം എന്നതുമ്പ്രയോജനം. ഉപാധരണം: —

‘പരന്നവേദിനതമാംപാത്കക്കുലിനാകോരി
നിരഞ്ഞശാസ്ത്രജ്ഞാംകടങ്ങപിനിാഹ്രണ്ണം
പരിചിയ്യപാനബന്ധയ്ക്കുള്ളംപാഠവച്ചുമനം
പരമക്കുല്യക്കുള്ളക്കിയല്ലയക്കുന്നാർ
അതിനേക്കരച്ചിക്കടവേദത്തുതനിഥിനേൻ
മധുരതരമംയക്കവല്ലനവനീതം?’

(എഴുത്തെല്ലാം — കൈവല്ലുനവനീതം)

ഈതിൽ ഗുഹകാരൻ, തന്റെ ഗുഹത്തിൽ പ്രതിപാദിക്ഷവാൻ പോകുന്ന കാഞ്ഞത്തെ ചുങ്കക്കിപ്പുണ്ടാക്കിരിക്കുന്നതു ഇത് ‘അധികരണം’മാക്കുന്നു.

(2) വിധാനം: — ശാസ്ത്രത്തിനും പ്രകരണാനപൂർവ്വിയാകുന്ന ‘വിധാനം.’ ഗുഹത്തിനും അതിനുംതുമായി, ഗുഹകാരൻ ഗുഹ വിഷയത്തെപ്പും ഗ്രഹിച്ചു വിശകലനംചെയ്തു തുമ്പുട്ടണ്ണി വരയുന്ന തു ‘വിധാനം’മാണ്. അച്ചടിച്ചു പുന്നുക്കുഞ്ഞിൽ പ്രംഭാണ കൂടു വിഷയവിവരം അല്ലെങ്കിൽ ‘വിഷയാനക്രമണിക്’ ചേക്കാറുണ്ടുണ്ട്. ഇതു അച്ചടിയതുമുണ്ടായതിനു മുമ്പും ഗുഹകാരൻ നാർ ഗുഹനിമ്മാണത്തിൽ അനംസരിച്ചു വന്നിരുന്ന കൂദാശയും ഉണ്ടായാണ്.

‘... രാജസേവകരുടെത്തിരാധാപ്രസംഗം മല്ലവിശ്വാസം ചുണ്ടുനിറ്റിയാണ് മല്ലവിശ്വാസം ചുണ്ടുനിറ്റിയാണ് മല്ലവിശ്വാസം ചുണ്ടുനിറ്റിയാണ് മല്ലവിശ്വാസം ചുണ്ടുനിറ്റിയാണ് മല്ലവിശ്വാസം ചുണ്ടുനിറ്റിയാണ് ...’

(ഭാരതം — കമാസംഗ്രഹം.)

ഒരത്തെത്തിരം ആരംഭത്തിൽ ആ തു തു നമ്മതിലെ പദ്ധതിക്കുടെ കുമം വിവരിച്ചിട്ടുള്ള മേൽപ്പുറത്തെ ഭോഗ ‘വിധാന’മാക്കാം.

(3) യോഗം: — ഒരു പ്രകരണത്തിൽപ്പറന്തതിട്ടുള്ള സംഗതി കൂട്ടിട്ടുള്ള സംഗ്രഹമിലും ചെങ്ങുനാ വാക്കുഞ്ചേരിയുണ്ടാണ് ‘യോഗം’ എന്ന പേര് പഠിയ്ക്കാത്. ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ‘സിംഹാവലോകിതകം’ എന്ന പഠിയ്ക്കാത് എക്കും ‘യോഗ’ത്തോട് യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. വസ്തുസ്ഥിതികമാം ചെങ്ങുനാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലല്ലോ വിധിനി ഷൈയപരാണ്ഡയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട് യോഗത്തിന് അധികാരം ഉണ്ടോഗം: കൊട്ടിലുണ്ട് അതുംശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രായോഗം എല്ലോ അല്ലെങ്കിലും ‘യോഗം’ കാണുന്നപുട്ടുണ്ട്. ഉംബാ:—

‘ചതുപ്പുന്നാനുംനാലോകോ രംജതാധനേംനാചംവിതഃ
സ്വയമ്മകമ്മംഭിരതോ വത്തഭേദാസപഷ്വത്തംസു?’

(അത്മശാസ്ത്രം — അധി. 1. അ. 4.)

ചെല്ലു: ഏതു പ്രകരണത്തിൽ വസ്ത്രാനുമയമുണ്ടാക്കു സംക്ഷിപ്തമായി വിധിക്കുകയാണു ഗ്രന്ഥകാർന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ വിധിപ്രകാരം അഭ്യർഥിക്കുന്നതായാൽ എല്ലാവരും സ്വകംഖരിതവനാരായി ഓവിക്ക മെന്നു വിഷയയോജനംപെട്ടു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതാൽ ഇതു ‘യോഗം’ അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

(4). പദംതമം: — വിശേഷംതമ്പിവക്ഷാധാരിപ്പി പ്രയോഗി കിട്ടുന്ന ഒരു സംധാരണാവാത്തിനും വിശേഷംതമ്മാണു ‘പദംതമം?’ ഒരു പദത്തിനു പ്രകരണവശാരം കിട്ടുന്ന അത്മം എന്ന താൽപര്യം. അതുംശാസ്ത്രത്തിൽ ‘രൂലാധാരൻ’ എന്നും പദവും, അതും ‘ക്രാന്താരംധം അദ്ദൂനം ദിനത്തുന്നും നോടിവെച്ച സൃഷ്ടി

നെ യുത്തടിച്ച ഭടിച്ചുകളിലുണ്ട് എന്നതും വും കൊട്ടത്തിട്ടാണ് ‘പദാത്മ’ എന്ന ഉദാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഖമാണ് എന്ന പദത്തിനു സ്പശ്ച ഇം വിശ്വാസമാണും. അതു കിട്ടുന്ന മുകൾനാവഗാഡം, മുന്നക്കേരൻകും വിവക്ഷയാലും മാറ്റുന്നു. മല്ലിനാമാണികളായ പ്രാബൃംതാക്കന്നും ‘ഇത്രാത്മ?’ എന്ന പറഞ്ഞു കാണിക്കുന്ന അത്മങ്ങൾ ‘പദാത്മ’ ശശ്തിയാൽ കിട്ടുന്നവയാകുന്നു.

(5) മേതപത്മം: — ഉദിഷ്ടാത്മത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നതായ മേതവിനു ‘മേതപത്മ’ മെന്ന പേര് പറയാം. ധർമ്മാത്മകാമണ്ഡളത്തോടു കൂടിപ്പാപകപ്പാളയേ ചായുന്ന മുട്ടത്തിൽ ‘അത്മ ഏവ പ്രധാനഃ’ (അത്മംതന്നെയാണു പ്രധാനം) എന്ന കൈടില്ലെന് പറയുന്നു. അപ്പോൾ ‘എന്തുകാണ്ഡ്’ എന്നാൽ ചോദ്യമിണ്ടവോം. ആ ചോദ്യത്തെ ഉള്ളിൽവെച്ചുകാണ്ഡ് ‘ഒന്തമ്മുഖാംഗി ധർമ്മകാമാവിതി’ (ധർമ്മകാമണ്ഡളത്തും മുലം അത്മംഭാക്കകാണ്ഡ്) എന്നിങ്ങനെ മേതു വിനെ കാണിപ്പിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ, ഒരു പ്രകരണത്തിൽ ഉള്ള മേതപാകാംക്ഷയെ ഉള്ളിൽവെച്ചു താൻതന്നെ പറയുന്നതായ മേതവിനെയുണ്ട് ‘മേതപത്മം’ എന്ന പറയുന്നത്. ‘ചാക്രാ’ തോടു കൂടിയുള്ള ക്ഷേത്രം ചോദ്യവും സമാധാനവും രഥാംതന്നെ പറയുന്ന തായ തക്കാഡിശാസ്ത്രഗമ്ഭൈയും മേതപത്മത്തിന്റെ അപേക്ഷ സുലഭമാകുന്നു.

(6) ഉദ്ദേശം: — ഉദ്ദേശം എന്നാൽ സമാഖ്യവാക്യം; കൂടുതൽ ചുജ്ഞിയിലും വാജക്കും ഇക്കാണ്ഡം ചായുക എന്നാത്മം. ‘വിശ്വാസിയും വിനയമേരുപ്പിന്റെയും? (വിശ്വാസിന്റെയും വിനയിന്റെയും) എന്നാളുടെ ഉദ്ദേശമാകുന്നു.

(7) നിദ്രാശം: — മേലുംതന്ത്രത്തിനു വിവരിതം നിദ്രാശം; അധികം ധർമ്മക്കാളിക്കാണും ചായുക എന്നാത്മം. ‘കണ്ഠപത്രഗമ്ഭീഷിപ്പാശ്ചാന്ത്രാന്ത്രിക്യാണാം ശ്വേതസ്ത്രം ത്രാവന്നുവരസുഗമ്യോഷ്പവിപ്രതിവാതിരിന്റെയും?’ എന്നാണംഹരണം. ഇന്റെയുംകരമന്നതു വിശ്വാസിന്റെയും കാഞ്ചം (വിശ്വാസിന്റെയുംകരമന്നതു മേതുവിനോടുള്ളടച്ചിയതു) എന്നതിനെതന്നെന്നു വിസ്തീരിക്കുന്നാണും ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വിശ്വാസിന്റെയും മനസ്സുന്നും കാഞ്ചം ഫ്രോഡ് ലോറി.. മാര-

ഒം- യഷ്ഠാത്മ കൂദാശയുടെ ഇന്നീയജയത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതു കണ്ണിം, തപഡ്, ഒരക്കി, ഭിമപ, മൂന്നാം എന്ന പദ്ധതിയുടെപാശ ദിംജു, ഐസും, സും, മുഖം, രസം, ഗസം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഒമ്മില്ലാജ്ഞാക്കുന്നു. ആകും പാഠത്തിനൊത്തുനാ ഇതിൽ വിസ്താരിച്ചിരിക്കുന്നത് തന്ത്രജ്ഞന്റെ ‘നിശ്ചേദം’.

(8) ഉപാദാനം:— ഇന്നാലുകാരം ഇമിക്കാം എന്നുള്ള ഉപദേശം തന്നെ ഉപാദാനം. ഉപാധനം അവസ്ഥയില്ല.

(9) അപദാനം:— പദ്ധതിന്തെത്തിനാ വകുള്ളി കു വിഷയ ത്വിൽ ഇന്നാൽ ഇന്നാലുകാരം പരാജ്യം. എന്ന കാണിക്കുന്നതാണ പദ്ധതം. ‘രാജാവിന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽ പത്രം മന്ത്രിമാർ ഉണ്ടോ യിരിക്കുന്നവാക്കു മനവയമരം; പതിനാബാനാ ബംഗമ്പുത്തുമരം; ഇ അവതെന്ന്’ കൗൺസംതം; കഴിപ്പുവോലംജാവാമനം കൈഞ്ചില്ല അം.’ ഒരുക്കാനായുത് അപദാനത്തിനാദാധനം.. ഒരേ വിഷയാത്ത സംബന്ധിച്ച വിവിധമതപ്രകാരങ്ങൾ താൽപര്യം.

(10) അതിക്രമം:— മുമ്പ് ചരണത്തുപോയ കനകക്കംണ്ട് വിനിച്ച പറയുന്ന കന്നാനുള്ളിട്ടി സംബന്ധിക്കുന്നത് ‘അപദാനം.’ ‘പത്ര സ്വാപ്തംനമുണ്ടാനെന്ന വ്യാവ്യാതം’ (കെട്ടത്തത്തു തിരിയെ കൊടക്കാണ്ടു എന്ന വിഷയം കടമാഞ്ഞുന്നതിനെപ്പറ്റി ചാഞ്ഞതിൽ വരണ്ടുകഴിഞ്ഞു) എന്നതുകൊമരണം.

(11) പ്രദാനം:— ആകും പഠന്തേരായ കു കുഞ്ചം വിനിച്ച ചരണം ചോക്കുതുക്കാണ്ട് സംബന്ധിക്കാമനാ പറഞ്ഞാനാം സം പ്രദാനം. ‘ഈനി കുമലുംഘംഡി ഇനക്കാഞ്ച്ചത്തയാണ നിത്രവി കേണ്ടത്’. എന്നാൽ അതു മുകളിൽ ഇന സംഗതിയെ നിത്രവ ണാം ചെയ്തിനാം ചെത്തിപ്പുറം’ എന്ന മട്ടിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഇക്കാലേജാ ഉച്ചന്നാസംഭവിൽ സുലഭമാകയാൽ ഇം വിഷയം സു ഷ്ടുക്കാക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ അതിക്രമവും പ്രദാനവും ഗുഹാകാര നാർ സൗഖ്യത്തിനാവണി സുചിക്കാവിന്നുണ്ടെന ചെയ്യുന്ന ഉ ദായനായുള്ളുക്കുന്നു.

(12) ഉപമാനം:— ഇത് ഉപമത്വാണ. ദാഖിലായ കണികേം ദാ, പ്രസിദ്ധമായ കണികേംഡാ ഉപമിച്ച് അദ്ദേഹം അപുസി

ഉമോ ആയ കനികന സാധിക്കുക എന്നതാണ് ഉപമാനത്തിനടി സ്ഥാനം. ഉദാഹരണം സ്വീജി.

(13) അത്മാപത്തി: .. വായം തത്തവാന കിട്ടു അത്മമാ സീ ‘അത്മാപത്തി’. ഉദാഹരണം സ്വലഭം.

(14) സംശയം: — രണ്ടിടത്തും മേതു (ബ്രാഹ്മം) ഉള്ള അത്മം സംശയം. ‘ക്ഷീണാഭിജ്ഞപുഷ്ടതിപചചിത്പ്രതിംഡംയാഹായ്’ എന്നതും ഒരു വിനോദം കാണാം. രാജാധ്യം ശരൂ വിനോദം ആശ്വസ്തിനാഘോക്കേന്തു ശരൂവിന്റെ പ്രജകൾ ക്ഷീണാഭാരായും ലഭ്യമാരായും തുടർന്നേയും കൈമകൾ, ശരൂവിന്റെ മന്ത്രനായത്താൽ പ്രജകൾ വീഡിയും കൈമകൾ ക്ഷീണാഭാരായും ലഭ്യമാരായും ആവേശം വഴിക്കർക്കിടക്കാൻ ചെക്കുവാൻ പുജ്ഞിച്ചുവരാണ്. അപ്രേം ശരൂവിന്റെ എഴുപ്പുത്തിൽ ഒരുംകാം?’ എന്ന് അത്മം പറഞ്ഞതിനു ശേഷം. രാജാവിന്റെ ഉപദ്രവം സമയിക്കുന്ന പ്രജകൾ എഴുപ്പുത്തിൽ ചുമീകരിക്കാതെനും രാജാമർത്ഥത്തിനു ശേഷം. ഈ സ്വാധീന രണ്ടിടത്തും ഫേറുവാളുതും അത്മത്തെ ‘സംശയം’ എന്ന പായുന്നു.

(15) പ്രസംഗം: — ‘മനു പാതകളുടോടിലെ’ എന്ന പറയും ദുഷ്ടതാണ് പ്രസംഗം. ഒരു വാക്കുന്തിൽ പറഞ്ഞുവെച്ച ഒരു സംഗതി പിന്നിട്ടുള്ള വാക്കുംഡിലും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നോരും ‘പ്രസംഗ’ത്തിന്റെ അവസ്ഥയും നേരിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണം ഉണ്ടും. ഈ പ്രസംഗത്തെ അനുശംഗമനം പറയാം.

(16) വിപച്ഛയം: — പ്രതിലോമമായി അത്മം സാധിക്കാനു വിപച്ഛയം. ഇതു സൗകര്യത്തിനാശവാദി ഗ്രന്ഥകാരന്നും ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അശ്വാംഗവൃദ്ധയം മതലായവയിൽ സൂചിം. ‘വിപരിതേവിപച്ഛയഃ?’ ഇത്രാണി നോക്കു.

(17) വാക്കുശേഷം: — ഒരു വാക്കുത്തതിൽ കണ്ണതഃ പറയാതെ തായ ഒരു വാക്കുക്കുടി ഉണ്ടായാലേ വാക്കും അവസരനിക്കുകയുള്ള എന്നിരിക്കും. അഡിനെ അവസ്ഥയിട്ടുള്ള വാദത്തെ സ്വന്നമേഖനാം ഉണ്ടാക്കിഉണ്ടുണ്ണുണ്ട്. അതുത്തിനു വാക്കുശേഷം എൻ്റെ പറയുന്നു. ഇതു സംശയം സാധിപ്പിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമാണുണ്ട്.

(18) അരന്നതം:— അനുഗറ്റര വാക്യം അമുചാ മതം അല്ല തിശിലമായാൽ അത് അനുഭതമാകുന്നു. ‘പക്ഷവേദസ്യം പ്രതി ഗരം ഇത്തുംനും സം പ്രധാവിഭാഗഃ’ (സൈന്യപ്രധാവത്തെ പക്ഷം, ഉസ്യം; പ്രതിഗ്രഹം എന്നിൽപ്പോൾ ഉണ്ടാലും=ഈതും വിജിച്ചിരി കുന്നു) എന്ന കെട്ടില്ലെന്ന് പാഠകിറക്കുന്നു. ഇതിൽ ഉണ്ടാലും നീരു വിജേനം തനിക്കു സമ്മതമാല്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലോളാജുമാർക്കും ഇ കെട്ടില്ലെന്ന് അരന്നതം മാത്രം എന്നറിയുന്നു. അനുഗറ്റരും അ ഭിപ്രാഡാവത്തെ പറയുന്നതു വാസിക്കുന്നതിനാവേണ്ടിയോ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാവേണ്ടിയോ അതുവാം. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതിനുംബന്ധിൽ അതിനു ‘അരന്നത്’എന്ന് പറയുന്നതു പറിവാകുന്നു.

(19) പ്രാവ്യാതാ:— പ്രാംതത്തിൽ എത്രവരുമില്ലാത്തവിധം അത്രു പാതയിൽ ഒരു കാൽം പായുന്നതു പ്രാവ്യാതാം. ഇതു പ്രായേ എന്ന അതു വിഷയത്തിലേല്ലെങ്കിൽ വരയുന്നക്കാരെ സവിശേഷം അതുകൂടിക്കു നീതിനാവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതാണെന്നു്.

(20) നിംബചനം:— ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനു പ്രാവ്യാതാവിനും ദാരമില്ല. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ അത്യം പാരയുന്നതു പ്രാവ്യാതാവാണു്; ഗ്രന്ഥകാരനല്ല. എന്നാൽ ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെ താനുപായയിക്കുന്ന പദ്ധതി പ്രാവ്യാതാവിക്കാറുണ്ട്. ഒരു പദം പറഞ്ഞാൽ അതിനും പുണ്യപദ്ധതി കാണിച്ചു് അത്യം തുടർന്നിടി ഗ്രന്ഥകാരൻ പറഞ്ഞതുണ്ടു്. അ പ്രസിദ്ധ പാരയുന്നതിനു ‘നിംബചനം’ എന്ന പേര് പറയുന്നു. ഉംബാ:—

‘നക്ഷത്രാണാംനുവാണാഭവുരാജജാത്രാത്മികയംചുരു
ഈശ്വരംജാചയക്കൂച്ച രാജയക്കൂച്ചംതുമതഃ’

(അംഗീകാരപ്പെട്ടിയം)

രാജയക്കൂച്ചം=ക്ഷയരാഗം. രാജാവിനും രോഗം (രാജാവിനുണ്ടായ മോഗം) എന്നും, രാജാവിനും രോഗം (രോഗംപുളിയിൽ രാജാവ്) എന്നും രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ അത്യന്തിമിംബചനം ചെയ്യിരിക്കുന്നു. അതിനാലും ഇതു നിംബചനം ചെയ്യുന്നതോ എത്തുക്കിലും ചില പ്രത്യേകോട്ടേ സ്വാധീനങ്ങാണുവീരിക്കും. പ്രകൃതത്തിൽ ക്ഷയരാഗാഭവിനും ആയകര

തുപം കാണിക്കവൻമുദ്ദീപിഖാണ ഗ്രഹകാരൻ ഇന്തിനെ ചെള്ളി കൂളിൽ.

(21) നിബർന്നം:— ദേശ്വാനതജ്ഞാനാട്ടടി പാലുന്ന ദേശ്വാനതം ‘നിബർന്നം.’ ഒരു സംശ്ലിഖനിയെ സംബന്ധിപ്പാനായി ചുറ്റുന്നതാണ ഷ്ടേം ദേശ്വാനതം. അതിനാവാ സാധിപ്പംനായിട്ടുടർന്ന് ഒരു ദേശ്വാനതാ പഠനക്കാർ നിബർന്നമായി. ‘അധികം വാചകവും ശ്രദ്ധിനോടു രാജം വു യുദ്ധംചെയ്യുതെ?’ എന്ന പറയുന്ന കൈഞ്ചില്ലപ്പൻ ‘അഭിനീതി’ ചെയ്യാൽ ആന്നയോടു കാംത്യുലം ചെയ്യുന്നപോലെ ആവശ്യത്തിൽ പെട്ട നിശ്ചയോകം’ എന്ന പഠനത്തിരിക്കുന്നു. ‘വാലവാജോടെതിരിട്ടാൽ അതുവരുത്തു വരുമ്പെട്ടും’ എന്ന പഠനത്താൽത്തുവന്ന ദേശ്വാനതം മംഗി. അതിനും ദേശ്വാനതമായി ‘ആന്നയോടു കാംത്യുലം ചെയ്യുന്ന പോലെ’ എന്നതുകൂടി പഠനത്തിരിക്കുന്നതു ഇതു നിബർന്നമാതാമാ.

[22. അവവർദ്ധം, 23. സ്പന്ദംജൈ എന്നിവ അതിന്റെപുന്നാഡി ലെ ചില വിഷയങ്ങൾ പഠനത്തിനാക്കുന്നു വരുത്താര വിന്നു രിക്ഷാബിപ്പാനുത്തരകാണ്ട്. അവക്കു ഇന്തിനുംരിക്കണം ചിവാറിഡാ മെന്ന വെക്കുനു.]

(24) ഘുംപുവക്കം (25) ഉത്തരവക്കം=സില്ലുനതം (26) ഏ കംതം എന്നിവ സുപ്രസില്ലമായിട്ടുള്ളവതനെന്നായുംകയാൽ ഉദാഹരണം ആവശ്യമില്ല.

(27) അനാഗതാവക്കണം.— തുരുപ്പാളുമുായ ഒരു വിഷയ തന്ത്ര വിന്നിട്ടുകൊണ്ടു പറയുന്നവെന്നു കാണിക്കുന്നതോ അനാഗതാവക്കണവും (28) മുന്നാരിക്കാൽ ദാരംതിട്ടുവെന്നു കാണിക്കുന്നതോ അതിനുംരാതാവക്കണവും അകുന്നു. ഇവല്ലോ മുന്നാരി പ്രദേശം, ‘അതിഭേദം’ എന്നിവയെക്കാം വളരെയധികം പുരുഷസമില്ല. പ്രദേശം, അതിഭേദം എന്നിവ മുാളു പറയുന്നതിനിക്കുന്നതും പഠനത്തുകഴിഞ്ഞതും അരുയ ഒരു സംശ്ലിഖനിക്കാണ്ടു മരംബാനിജാസാധിക്കയറകുന്നു. അനാഗതാവക്കണവും, അതിനുംരാതാവക്കണവും അരുമ്പിനെയല്ലോ. കണ്ണാതഃ പറയുകയെന്നായുണ്ടു്.

* സിംഹം ഗജാന്തിനും മാസുക്കന്നിയുമാണ് കാർണ്ണക്രൂഢാം എന്നു അഭിനിഗമ യുദ്ധം ചയ്യുന്നതും മരിക്കുമ്പോൾ. ‘ഗജം സിംഹ ചയംകുഞ്ചാം ദജാന്തി യിന്നുതി’.

(29) നിങ്ങാഹം:— ‘ഇന്നപ്രകാരമേ ചെയ്യാവു, മരംാക പ്രകാരം ചെയ്യാത്’ എന്ന വിധിക്കുന്നതു നിങ്ങാഹം. വിധിനിശ്ചയാദാദാദാ രണ്ടും രണ്ടും കുറച്ചുടിയ ഒരു പിഡി എന്ന താൽപത്തം. ‘ഇന്തു അഭി പരഞ്ഞി തുഷിചെയ്യാം; പരഞ്ഞിയേ തുഷി ചെയ്യാവു; പരഞ്ഞിയപ്പോതെ ഒന്നാം തുഷി ചെയ്യാത്’ എന്നാംബന്നും.

(30) സഹാനാഃളായ രണ്ടു ലഗ്നുകൾക്കു കാണിച്ചു് അവ രണ്ടു ലഗ്നു് എന്ന പരായനതു വികസിച്ചും, (31) സമാനങ്ങളായ അരധികവസ്തുകൾക്കു ചേരുതു പരായനതു സമച്ചയവും അതുകൂടും. ഇവ റോഷയിൽ സംശയംബന്ധിച്ചുകയാൽ വിസ്തുരിക്കുന്നില്ല. (32) ഇന്നപ്രകാരമെന്ന പ്രത്യേകം ഏടികളും പരായാതെ ഉംഗിപ്പാൻ വിട്ടുണ്ട് ‘ഉംഗി’വും അതുകൂടും.

മേല്പുാശത്വവയെയാണ ഒക്ടടിലും ‘തന്ത്രജ്ഞക്രതികർ’ എന്ന പരാത്തിട്ടുള്ളതോ. ഇവരുടെയസ്താം അരങ്കേഘാത്തിനീരും അത്മശാസ്ത്രം പരിശീലനവർ അഭിശീകരിക്കിണ്ടത്തന്മാവാണോ. ഇവയിൽ പലതും ദർശാം ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണെന്നോ. അത്രുമേ പഠിക്കിട്ടണമല്ലോ. ഒരു ‘നിശ്ചാഡി’ എന്ന നിലകയിൽ ഇവ പഠിക്കാക്കിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണിൽ ഞാൻ തുതാത്മനായി.

കെ. വി. എം.

പാഠിക്കുന്നില

കു പ ര ഓ റ റ റ 0.

I

‘എംഗ്രൂ! ധനികൾ ഉംനീങ്ങായാ?’

‘ഇല്ല. കംബു മുഖ കൂടിനുകളുന്നിനു ശബ്ദം കേട്ടിരുന്നു.’

‘കംബത്തിരവള്ളി’ മുപ്പുറിയ പലിയ നായൽ അത്തംഴത്തിനുശേഷം, കുനിനേക്കു നോയി മുഖം ചെങ്കുകൾ വിരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന തന്നീരും കുപ്പിപ്പിരുന്ന മുരിങ്ങേന്നു. വിശ്വാസമാണു അല്ല മരിഞ്ഞതും നായ

അം, വിശ്വസ്ക്രിത്യൻ 'എരേച്ചുനം' മാത്രമേയുള്ള. എരേച്ചുന് അടഞ്ഞ സംശയിക്കുന്ന ഒരു കിന്നി മന്ദിരിക്കുന്ന നായരുടെ 'നിദ്രാഭിവാദി നി' ലേഡ്യും തയ്യാറാക്കുന്ന. നായർ ഇടക്കിടങ്ങു മറിയുടെ ഒരു ദേശങ്ങൾ നോക്കി പുണ്ണിരി തുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

'എന്നാൽ വാതിലെവാനു തുരക്ക. താങ്കോലിതാ' എന്നു പറഞ്ഞു നായർ തന്റെ മടിയിൽക്കിന്ന് ഒരു താങ്കോലഭട്ടത്തു് എരേച്ചുന് എരിഞ്ഞെന്നുകൊണ്ടതു. ട്രൂൾ ആ താങ്കോലഭട്ടത്തു് അവരിൽ ക്കിയനു മറിയുടെ വടക്കേ ചുമരിന്നുത്തുപോയി, അപ്പിടെ തുക്കിയിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമെഴുത്തു താഴെ വെച്ച്, അതിന്നുചില്ലാംതുക്കിയ നു ഒരു പൊരത്തിൽ താങ്കോൽ കടത്തി രണ്ടു മുന്നു പ്രാവഹ്നം തിരിച്ചു. ഉടനേം ആ മുറിക്കുക്കുത്തു മുന്നു കാഞ്ഞാനിപ്പാശതായ ഒരു വാതിൽ തുരന്നു. വാതിലിനിടയിൽ തുടരുന്ന കട്ടം ഇരുവും തുടർന്നു, അഴിക്കുക്കിടയിൽ തുടരുന്ന ഒരു മനസ്സുന്നുവാം പ്രത്യക്ഷമാണ്ടി. ഇരുട്ടേറിയ ആ പുതിയ മുറിയിലേപ്പു നായരുടെ ദിവാഖിനീരുപ്പകാശം അപ്പുമേ കടന്നിരുന്നുള്ള. മനസ്സുന്നുവാം വളരെ ശേഖരിച്ചും, മുവം മുച്ചുവാം കുറുത്തു നീം രോമങ്ങൾക്കുണ്ടു് മുടിയുമിരുന്നു. തുവതെ കണ്ണു ഉടനേം നായർ എഴുന്നേറ്റു തംബു വണ്ണാമെ. 'അരഞ്ഞം വന്നും എന്നും പുഷ്ടദസ്തൈരാട്ടക്കുടി പാഞ്ഞു. 'മഹംവാവി, നിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ദാഖാസ്തൈക്കിന്നു് ഇംഗ്ലീഷർന്ന് ചക്രവർത്തി ചോദിച്ചുകൊണ്ടുള്ളൂം' എന്നും അതുചുത്തിൽ പാഞ്ഞുംകൊണ്ടു് ആ തുവം മുവം താരിച്ചു.

നായർ — പേപ്പുപ്പുടേണ്ട പുണിക്കരെ! യെണവന്നതിനീരും തുച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു് ഇണ്ടിനെയപ്പോം തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ വയസ്സുന്നുയായി ഫാമ്മുംഡോ?

പുണിക്കരു മുഖം കേന്നു പാഞ്ഞുപ്പി.

നായർ — അക്കാലത്തു നിന്നു 25 വയസ്സുംതന്നെയായിരുന്നു? അതുപോൾ —

പുണിക്കരു — അഡ്രേ — അഡ്രേ — റാക്കൗസനായ നിന്നും ചതിയിൽപ്പേട്ടുന്ന കാലത്തു് എനിക്കു 25 വയസ്സുതന്നെയായിരുന്നു. മെഡിവാൾ —

ഡോ... മെഡിവന്തിനീരും കുഞ്ഞും പിംഡു പരവാം ഇപ്പോൾ നീ